

CHỜ NGƯƠng CẬY NƠI SỰ

HIỂU BIẾT RIÊNG CỦA BẠN

Chúng ta hãy cứ đứng, chỉ một lát bây giờ, để cầu nguyện.

Bao nhiêu người ở đây có một lời cầu xin trong lòng mình, rằng anh chị em muốn Đức Chúa Trời sẽ làm điều gì đó đặc biệt cho anh chị em trong hội đồng này không? Chúng ta hãy cúi đầu giờ này trước Ngài.

² Lạy Cha Thiên thượng, chúng con là một—một dân đặc ân được nhóm lại với nhau ở đây trong Danh Chúa Jêsus, trong một đất nước tự do nơi chúng con có thể thờ phượng Ngài theo tiếng gọi của lương tri chúng con, cho đến bây giờ. Và chúng con nguyện xin, Cha ôi, điều này sẽ dài lâu. Và bây giờ xin cho chúng con tận dụng đặc ân lớn này mà chúng con có. Và xin cho chúng con đặt cả tấm lòng vào buổi nhóm tối nay, để thờ phượng Ngài, để có thể được nói, rằng, “Đức Chúa Trời đã ở giữa chúng ta tối nay, ban phước cho dân sự Ngài.” Xin cứu mọi linh hồn hư mất ở đây tối nay, Chúa ôi. Và mọi người sa ngã, xin cho họ trở về với nhà của Đức Chúa Trời. Con cầu nguyện cho mọi người đau ốm, xin cho được chữa lành, người đau khổ có thể bước đi, và người mù nhìn thấy, người điếc được nghe, sự ngợi khen và vinh hiển được dâng cho Chúa Jêsus Christ giữa dân sự Ngài. Xin cho điều đó được nhớ đến lâu dài, Chúa ôi, bởi vì chúng con nhóm lại với nhau và cầu xin trong Danh Chúa Jêsus cho những ơn phước này. A-men.

Xin mời ngồi.

³ Không hiểu sao, khi đến Khách sạn Ramada, tôi luôn luôn dường như được trở về nhà, theo một cách nào đó, bởi vì tôi đã ở đây rất nhiều cho đến nỗi tôi—tôi nghĩ họ phải bắt đầu biết tôi. Và tôi vui mừng về điều đó, bởi vì tôi đã tìm thấy một nhóm người tốt tại Khách sạn Ramada này. Một khách sạn ở Tucson và một khách sạn ở đây, họ đã rất tử tế với chúng tôi, để cho chúng tôi có những buổi nhóm. Cách đây không lâu, tôi đã có một buổi

nhóm của riêng tôi, ở dưới Khách sạn Ramada, và người quản lý thậm chí không để tôi trả tiền thuê tòa nhà. Điều đó thực sự tốt đẹp. Tôi nhớ điều đó khi tôi cũng đang đi qua các nước, bây giờ, những người rộng lượng với gia đình của Đức Chúa Trời.

4 Bây giờ, chúng ta đã có, kể từ tối Chúa nhật, hay đúng hơn là, chiều Chúa nhật, một số thời gian tuyệt vời trong Chúa, hay ít nhất là tôi có. Tôi đã có một thời gian tuyệt vời tận hưởng những ơn phước của Ngài, và sự thông công của Đức Thánh Linh và với dân sự của Ngài.

5 Tôi—tôi muốn nhớ, rằng, chúng ta đang cùng nhau thờ phượng Đức Chúa Trời. Anh em là một thuộc tính của Đức Chúa Trời, một phần của Đức Chúa Trời, khi anh chị em trở nên con trai hay...và con gái của Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời ở trong anh chị em, theo ý Ngài, nếu anh chị em để cho Ngài làm điều đó.

6 Vì vậy chúng ta hy vọng, tối nay, rằng mọi người sẽ quên đi những điều đã xảy ra trong thời đó, và đặt mọi thứ qua một bên, và chỉ đặt tấm lòng của chúng ta ngay vào sự hầu việc bây giờ; không chỉ cho đêm nay, nhưng trong hội đồng sắp đến. Không nghi ngờ gì nhiều đại biểu đã nhóm lại. Tôi thấy một số người thêm vào tối nay trên bục giảng, nhóm lại cho hội đồng bắt đầu ngày mai. Và tôi mời những người ở đây vì sự phục hưng mà chúng ta vừa có, rằng, nếu mọi sự đều có thể được, tôi ước gì anh chị em sẽ ở lại dự cho đến khi hội đồng chấm dứt. Chúng ta sẽ có danh sách một số diễn giả có tiếng tốt. Một anh em không thể đến, và, nhưng chúng ta có nhiều người sẽ ở đây để thế chỗ anh ấy. Bản thân tôi muốn được ở trong hội đồng trọn vẹn, để tận hưởng sự thông công này.

7 Anh em biết đấy, chúng ta lên đây như những mục sư truyền đạo, và chúng ta nói, và chúng ta luôn luôn đưa ra cho mọi người mọi thứ mà có trong chúng ta. Có lần tôi đã giảng một đề tài, nơi mà Chúa Jêsus đã phán, “Hãy xem hoa huệ, chúng chẳng làm khó nhọc cũng không—không kéo chỉ, song Ta phán cùng các người dẫu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu cũng không được mặc áo như một hoa nào trong giống ấy.” Và tôi thấy rằng, hoa huệ phải lớn lên, ngày lẫn đêm, làm khó nhọc, kéo chỉ, và tự làm

cho nó sáng chói. Nhưng nó không nhận được phước hạnh từ nó, chính nó. Chính nó tự mở ra, và—và người đi qua người thấy hương thơm từ nó. Con ong hút mật ngay từ trong nhụy hoa. Nó cho đi mọi thứ mà nó làm khó nhọc để nhận vào. Và tôi gọi sứ điệp của tôi, *Mục Sư Khả Kính Ngài Hoa Huệ*, vì vậy đó hầu như là một chủ đề kỳ cục.

8 Nhưng—nhưng điều đó đúng, các mục sư truyền đạo cố gắng hết mình cho dân sự, và thật tốt khi chỉ ngồi xuống và—và lắng nghe những người khác. Giống như sưởi ấm bên ngọn lửa, chúng ta thích ngồi dưới ngọn lửa của nhau và sưởi ấm lòng chúng ta bằng Phúc âm mà các anh em chúng ta đang rao giảng cho dân sự. Và tôi biết ơn vì có cơ hội này để làm điều đó. Và bây giờ tôi đang tin tưởng tối nay...

9 Billy đã nói với tôi rằng anh ấy đã phát ra những thẻ cầu nguyện, hoàn toàn. Và chúng ta không thể có được một hàng người cầu nguyện ở đây nếu có. Thấy đó, anh em phải đi vòng qua đó, và qua một hành lang tối tăm, và đi lên lối này. Anh em sẽ vấp ngã trên mọi thứ, để vào đây. Và những người đau khổ và tàn tật sẽ ở trong một hình dạng kinh khủng, đang làm điều đó.

10 Nhưng chúng ta không biết Chúa chúng ta có thể làm gì. Ngài có thể giáng xuống ngay giữa chúng ta, tối nay, và—và chữa lành mọi người ở đây, mọi bệnh tật. Ô, tôi thà thấy điều đó còn hơn tất cả những hàng người cầu nguyện tôi từng có trong đời, chỉ—chỉ để thấy quyền tể trị của Đức Chúa Trời giáng xuống giữa những con cái vâng lời của Ngài. Tôi—tôi luôn thích điều đó.

11 Thông thường, nếu anh em có sự tiếp xúc cá nhân nào với dân sự, giống như việc đặt tay, nó có thể là, tôi không nghĩ quá nhiều người sẽ làm điều đó, ồ, họ sẽ nói, “Một mục sư nào đó đã đặt tay trên tôi, và, vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Điều đó làm cho dân sự nhìn vào mục sư đó lúc ấy.

12 Nhưng nếu anh em có thể cứ đứng đây, giảng Lời, và để cho Đức Thánh Linh chữa lành mỗi người, thì đó là, đó hoàn toàn chỉ là ân điển của Đức Chúa Trời. Và rồi Đức Chúa Trời nhận được mọi sự ngợi khen, vinh hiển. Không có một cái bóng của ai khác. Đó là cách tôi, trong chức vụ của mình, lý do tôi không đến với quá nhiều người, trừ khi...Bây giờ, tối hôm qua, chúng tôi đã cố

gắng cầu nguyện cho thật nhiều như có thể được. Nhưng việc đặt tay...

¹³ Thường thường vào những đêm, có lẽ Đức Thánh Linh đến ngay giữa chúng ta và đi đến bày tỏ chính Ngài, làm cho chính Ngài được biết đến giữa chúng ta, và rồi bởi điều đó, tôi nghĩ, nó có thật, khi Ngài có thể, trong sự tế trị, đấy. Tôi không thể nói bây giờ, “Người đàn ông *này*, hay người đàn bà *này*, hay đứa trẻ *kia*,” đấy. Đức Thánh Linh di chuyển ra trên tòa nhà và phán với bất cứ ai Ngài sẽ phán. Đấy, đó là quyền tối cao. Và rồi điều đó mang lại sự hiểu biết, bởi vì đó là lời hứa của Đức Chúa Trời, và điều đó mang lại sự hiểu biết về...Đức Chúa Trời, đáng tối cao, và cũng mang sự Hiện diện của Ngài xuống giữa chúng ta. Chúng ta sẽ thấy điều đó và vui mừng! Và cho dù...

¹⁴ Anh em nói, “Ồ, tôi bị tàn tật ở tay. Tôi đã ở đó tối hôm qua. Tôi—tôi—tôi không khá hơn chút nào.” Điều đó không liên quan gì với nó. Đối với anh em, nó đã hoàn tất rồi. Thế thì anh em không nhìn vào bàn tay mình, anh em đang nhìn vào một lời hứa, anh em thấy đấy. Và do đó, anh em không thể nói, “Ồ, Anh *A* gì đó đã không cầu nguyện bằng đức tin, hay thế này thế nọ.” Đó là sự Hiện diện của Chúa đã ban cho anh em đức tin, anh em thấy đấy, và rồi Ngài đã sai Lời Ngài đến và chữa lành họ.

¹⁵ Bây giờ, tối hôm qua tôi—tôi đã thất hứa lần nữa. Tôi chắc chắn sẽ cố gắng giữ nó tối nay, nếu tôi có thể. Và bây giờ người nào đó đã nói, “Anh đã không tiếp tục đề tài của anh tối hôm qua.” Không, tôi—tôi đã không; bởi vì, tôi sẽ nói cho anh em biết tại sao. Tôi định giảng về một đề tài, bây giờ tôi quên mất điều gì, *Nhưng Đức Chúa Trời Giàu Lòng Thương Xót*.

¹⁶ Và tôi phải cố gắng giải thích cách mà Phao-lô, đang nói ở đó, đã nói, “Chúng ta xưa đã ở trong lầm lạc,” một lần, thời gian nào đó khác hơn bây giờ, “chúng ta đã từng chết, và trong lầm lạc và tội lỗi; mà Đức Chúa Trời đã làm cho sống lại, làm cho sống động.” Bây giờ, anh em thấy, trước khi bất cứ điều gì có thể được làm cho sống lại, phải có điều gì đó ở đó được làm cho sống lại. Đúng vậy.

¹⁷ Vì vậy, anh em thấy, nếu anh em ở trong sự biết trước của Đức Chúa Trời, thì anh em đang trở thành một phần của Đức

Chúa Trời. Và cách duy nhất anh em có thể là con trai của Đức Chúa Trời hay con gái của Đức Chúa Trời, anh chị em phải là một phần của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời không trọn vẹn nếu không có anh chị em. Phải là vậy. Đúng vậy, bởi vì đó là Đấng, duy nhất một nguồn của Sự sống Đời đời, và đó là Đức Chúa Trời, và chỉ một mình Ngài có Sự sống Đời đời. Thấy không? Bây giờ, và anh em là một phần của Ngài, đến nỗi anh em là một thuộc tính, hay trong suy nghĩ của Ngài lúc ban đầu. Và điều đó, bởi vì Ngài đã nghĩ về anh chị em ngay từ đầu, nó cho sự kéo nhỏ bé đó về phía Ngài. Đó là những gì phải được làm cho sống lại. Một số người trong họ sẽ không bao giờ được làm cho sống lại; họ thật sự không có nó, chỉ thể thôi.

18 Giống như, nếu bạn gieo một hạt ngô trong đất, không có... Nó đã từng đẹp để biết bao, nhưng nếu nó không có mầm sự sống trong đó, nó có thể không bao giờ được làm cho sống lại. Nhưng mầm sự sống phải có ở đó trước tiên.

19 Và tôi có câu chuyện nhỏ về chim ưng đó, đi dạo với những con gà mái và những gà con bởi vì nó được ấp ra và sinh ra ở đó, nhưng nó không bao giờ cảm thấy giống như những gà con. Và, anh em biết đấy, khi mẹ của nó đến gần và la lớn, nó nghe thấy một giọng nói nghe thích hợp kinh khủng đối với nó, bởi vì, nên nhớ, nó là một con chim ưng, ngay từ đầu. Nó chỉ phải tìm thấy chính mình, để tìm thấy nơi của nó.

20 Đó là cách mọi người tin có. Anh em không được sinh ra cho thế giới này. Anh em được dựng nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời, là con trai của Đức Chúa Trời. Và anh em không thuộc về sân gà này ở ngoài đây. Anh em là chim ưng.

21 Và anh em biết đấy, tôi đã ở trên “chim ưng” đó và tôi không thể đặt chân trở lại trên mặt đất, vì vậy tôi chỉ có...Tôi đã đi quá xa, và rồi tôi quên mất đề tài của mình là gì, và đánh mất những ghi chú của tôi và mọi thứ khác. Tôi đã có một thời gian kinh khủng. Nhưng đó là những gì nó đã xảy ra, nó chỉ là điều đã có trên “chim ưng.”

22 Bây giờ cầu xin Chim Ưng đó, lạy Đức Chúa Trời! Anh em biết đấy, Đức Chúa Trời ví sánh các tiên tri của Ngài với những chim

ưng. Và Ngài tự xưng Chính Ngài là Chim Ưng; Ngài là Chim Ưng Giê-hô-va, Đại bàng Papa.

²³ Và lý do Ngài làm điều đó, chim ưng có thể bay cao hơn bất kỳ loài chim nào ở đó, và bởi vì nó được tạo ra khác biệt với bất kỳ loài chim nào khác. Vậy thì, nó không xây tổ của mình trên mặt đất như những con gà và vằn vằn, nhưng nó bay lên cao để xây tổ của mình.

²⁴ Và một điều khác, rằng, nó là một con chim được tạo nên đặc biệt. Bây giờ, nếu một—nếu một con điều hâu, hay một con quạ, hay một con chim ó, hay bất cứ loài chim nào khác cố gắng theo nó lên trời, chim đó sẽ tan rã; nó không được tạo ra cho điều đó. Nó phải là một người đặc biệt để đi lên đó. Bộ lông của nó chặt khít hơn bất kỳ loài chim nào khác. Nó là...

²⁵ Và mắt nó sắc sảo hơn bất cứ loài chim nào khác. Và càng lên cao, nó càng có thể nhìn thấy xa hơn. Ồ, một số loài chim trong chúng, khi chúng bay lên cao như chúng được bay đến, chúng bị mù như con dơi. Và đó là cách với...Ồ, khi họ rời bỏ tín điều đó, họ không biết gì về Nó lúc đó. “Những ngày phép lạ đã qua rồi,” tại sao? Họ không thể nhìn thấy Nó.

²⁶ Nhưng chim ưng có thể đi vào các tầng trời, và các tầng trời của các tầng trời, ở trên đó. Ích gì để lên đó nếu anh em không thể nhìn thấy? Ồ, tôi rất vui mừng được là một trong số họ, và được kết hợp với cả một lứa chim non của họ bây giờ.

²⁷ Chúng ta hãy lật ra trong Cựu Ước, tới Sách Châm ngôn, được viết bởi Sa-lô-môn, một trong những người khôn ngoan nhất trên thế giới, ngoài Chúa Jê-sus của chúng ta. Nhưng Ngài không hoàn toàn giống như Sa-lô-môn, vì Sa-lô-môn là một người đàn ông được sinh ra bởi một người đàn bà và được sinh ra bởi một người cha trên đất, Đa-vít. Nhưng Chúa Jê-sus là một Con được sinh ra đồng trinh, và hoàn toàn không phải là một người đàn ông; nhưng Ngài là Đức Chúa Trời, Người-Đức Chúa Trời, và Ngài còn hơn cả một người, Ngài là một Người, thêm vào đó. Thấy không? Nhưng Sa-lô-môn chỉ là một người giống như bạn và tôi, và ông đã cầu xin Đức Chúa Trời ban cho sự khôn ngoan, để điều hành vương quốc của ông. Và ông có ân tứ khôn ngoan, là người thông

minh nhất mà chúng ta từng biết ngoài Chúa chúng ta. Ông đã viết những câu Châm ngôn, và tôi nghĩ chúng rất hay.

²⁸ Và bây giờ chúng ta sẽ lật đến Sách Châm ngôn, chương 1, và, hay đúng hơn là, chương 2, và một vài câu đầu tiên của Châm ngôn, của chương 2, bắt đầu với câu 1. Châm ngôn 2, bắt đầu với câu 1, sự tiếp tục của Sa-lô-môn khuyên các con trai mình, “Hỡi con trai ta, nếu con sẽ nhận...” Tôi xin lỗi.

²⁹ Đó là Châm ngôn 3:1. Tôi xin lỗi. Tôi đã xem qua ở đây trên—trên sách của tôi, và tôi thấy đó là Châm ngôn 3 thay vì 1 hay 2. Tôi xin lỗi. Châm ngôn 3:1.

Hỡi con, chớ quên phép tắc của ta; nhưng lòng con khá giữ các mạng lệnh ta:

Vì sự sống lâu ngày, và sống lâu, và sự bình an, sẽ được....sẽ thêm cho con.

Chớ để lòng thương xót và lễ thật lìa bỏ con: hãy buộc chúng lại gần cổ con; ghi chúng trên bìa lòng con:

Như vậy con sẽ được ơn và sự hiểu biết tốt đẹp trước mặt Đức Chúa Trời và loài người.

Hãy hết lòng tin cậy CHÚA; và chớ nương cậy nơi sự thông sáng riêng của con.

Phàm trong mọi đường lối của con khá nhận biết ngài, và ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con.

³⁰ Ồ, tôi nghĩ đó là lời Kinh Thánh hay nhất! Bây giờ tôi muốn lấy một đề tài, từ câu—câu thứ 5, *Chờ Nương Cậy Nơi Sự Hiểu Biết Riêng Của Bạn*.

³¹ Bây giờ đây là một—một phân đoạn rất lạ cho thời đại mà chúng ta đang sống, bởi vì sự nhấn mạnh ngày nay chắc chắn được đặt trên nền giáo dục và dựa trên sự hiểu biết của chính chúng ta về các sự việc, thời đại của—của sự học hỏi. Nhưng chúng ta thấy ở đây rằng lời tuyên bố lạ lùng này, giống như những lời Kinh Thánh khác, nó có chỗ của nó, và chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời sẽ cho chúng ta thấy nơi đó là đâu.

³² Ngày nay chúng ta gởi con cái chúng ta đến trường học, để có sự hiểu biết. Rồi sau khi chúng học qua các trường tiểu học,

chúng ta gởi chúng đến trường trung học để hiểu rõ hơn về kiến thức. Rồi sau khi chúng học qua đó, một số con cái thậm chí đủ may mắn để đi học đại học, và học hết đại học để hoàn thành giáo dục của họ và sự hiểu biết của họ về tri thức. Những gì họ có được bởi...Nhiều lần, để có được một công việc, anh em phải có ít nhất một sự hiểu biết ở trường trung học, hay một nền giáo dục đại học, hay vân vân.

³³ Tuy nhiên, Sa-lô-môn khôn ngoan đã bảo chúng ta rằng, “chớ nương cậy vào nó, chớ nương cậy vào sự hiểu biết của chính chúng ta; chớ nương cậy vào những điều này.” Bởi vì, chúng ta tự hỏi tại sao ông lại nói một điều như thế này, vì đó là bởi vì thông thường sự hiểu biết hiện đại của chúng ta thường là sự khôn ngoan của con người, mà trái ngược với Lời Đức Chúa Trời. Tôi nghĩ đó là điều mà Sa-lô-môn đang cố gắng khuyên các con trai mình, không phải là thiếu hiểu biết, nhưng đừng dựa vào sự hiểu biết của họ.

³⁴ Và tôi nghĩ sẽ là một sự cố vũ tốt đẹp ngày hôm nay, nếu chúng ta nói với các con trai của chúng ta và với các con trai của Đức Chúa Trời, rằng, thật tốt để có một nền giáo dục, không có gì chống lại điều đó; nhưng khi sự giáo dục đó trái ngược với Lời Đức Chúa Trời, thì hãy nương dựa vào Lời và để cho học vấn của anh em chết đi, đấy, bởi vì, Lời. Và giáo dục sẽ có giá trị và sẽ cho anh em một công việc tốt, có lẽ là một chỗ đứng tốt giữa những người tri thức, nhưng, điều đó ổn thôi, mà có lẽ sẽ giúp ích nhiều cho anh em, giúp đỡ anh em về tài chính và sinh kế của—của anh em, làm cho cuộc sống của anh em có thể tốt hơn một chút.

³⁵ Nhưng hãy nhớ một điều, hỡi con, con phải chết. Cho dù anh em có học vấn nhiều đến đâu, anh em có thể tích lũy được bao nhiêu văn hóa, tuy nhiên anh em phải đối mặt với cái chết, bởi vì có lời chép, rằng, “Loài người phải chết, và sau đó là sự Phán xét.” Và Đức Chúa Trời, khi...Sự chết không quá tệ, nhưng đến với sự Phán xét là phần tệ hại. Bây giờ, anh em có thể chết, “nhưng sau đó là sự Phán xét.” Và Đức Chúa Trời sẽ không hỏi anh em học hành đến đâu khi anh em còn ở trên đất này, anh em đã tích lũy được bao nhiêu kiến thức, cho dù anh em đã có bằng Cử nhân

Vấn chương, hay bất cứ bằng cấp nào anh em có thể đã có, thậm chí như một mục sư truyền đạo. Nó sẽ không được đòi hỏi đối với anh em.

³⁶ Nhưng nó sẽ đòi hỏi ở anh em, những gì anh em đã làm về sự hiểu biết Lời Đức Chúa Trời. Đó là nơi đòi hỏi, bởi vì rằng học vấn của anh em tốt, nhưng Lời của Đức Chúa Trời là Sự Sống. “Lời Ta là Sự Sống,” và biết Nó là Sự Sống. Và Ngài—Ngài phán, “Hãy biết Ngài.” Ngài là Lời. Vì vậy anh em chỉ có thể biết Ngài bằng Lời, vì Ngài là Lời. Đó là cách duy nhất anh em sẽ biết Ngài, là bởi Lời Ngài.

³⁷ Người nào đó có thể đến gần và nói, “đây là Đức Chúa Trời,” hay “đó là Đức Chúa Trời,” hay “đây là Đức Chúa Trời,” hay “điều này đúng,” và “điều đó đúng,” nhưng chúng ta hãy trở lại với Lời, là Lẽ thật.

³⁸ Và Lời thật giống như— sao Bắc Cực, đó là một ngôi sao thật. Cho dù thế giới trôi nổi theo cách nào đi nữa, Sao Bắc Cực đó ở giữa trung tâm với trái đất. Anh em đặt la bàn của mình với Sao Bắc Cực. Nó luôn luôn ở trung tâm của trái đất. Những ngôi sao khác di chuyển xung quanh thế giới, nhưng Sao Bắc Cực vẫn đứng yên.

³⁹ Bây giờ la bàn là Đức Thánh Linh, và (cái) trụ cột của—của anh em sẽ là Sao Bắc Cực, vì vậy Đức Thánh Linh sẽ luôn hướng về Lời. Đức Thánh Linh sẽ không bao giờ dẫn dắt anh em đến điều gì khác ngoài Lời của Đức Chúa Trời. Vậy làm sao một người có thể chấp nhận một tín điều, khi nó trái ngược với Lời, và rồi vẫn nói người đó có Đức Thánh Linh? Đức Thánh Linh sẽ chỉ cho anh em khỏi điều đó. Cần có Đức Thánh Linh để chỉ cho anh em với Lời, vì Ngài là Lời. Ngài là Lời, và Nó chỉ có thể...Như—như nam châm trong la bàn chỉ đặt hướng về Bắc Cực, đó là cách duy nhất nó có thể hút. Và khi Đức Thánh Linh là Tác Giả và Người Viết, và Đấng Làm Cho Sống lại về Lời, làm thế nào Ngài có thể chỉ cho con người đến điều gì khác ngoài Lời?

⁴⁰ Vì vậy khi một người nói họ có Đức Thánh Linh, và chấp nhận điều gì đó trái ngược với Lời, điều đó cho thấy rằng họ không có Đức Thánh Linh chân thật. Thấy không? Nó có thể là một hồn ma, tôi sẽ không tranh cãi điều đó, nhưng đó—đó không

phải là Đức Thánh Linh của Đấng Christ. Bây giờ, anh em biết, nhiều lần, họ lấy linh của nhau; và vì vậy điều đó có thể hướng họ, giống như một nhóm người, đến một điều nào đó, nhưng nó sẽ không—nó sẽ không hướng về Đấng Christ. Nhưng Đức Thánh Linh luôn luôn hướng về Đấng Christ, và Đấng Christ là Lời.

41 Chúng ta thấy điều này rất rõ ràng trong Kinh Thánh. Hay là, tôi thấy. Có lẽ tôi có thể sai, nhưng, trong suy nghĩ của tôi, nhưng tôi không nghĩ vậy; bởi vì, rằng, điều này: “Chớ nương cậy nơi sự thông sáng riêng của con về các sự việc.” Nếu anh em dựa vào sự hiểu biết của chính mình, thì anh em chắc chắn đi ra khỏi con đường đúng đắn. Anh em không thể dựa vào sự hiểu biết của bất cứ ai khác, khi nói đến Sự sống. Để tìm thấy Sự sống, anh em phải nương dựa vào Lời. Đó là Sự sống.

42 Chúng ta thấy điều này, ngay từ đầu. Nó được bày tỏ rất rõ ràng cho chúng ta, ngay từ đầu, mà Đức Chúa Trời đã ban cho gia đình đầu tiên của Ngài trên đất Lời Ngài, để sống nhờ đó. Chỉ có Lời Ngài, là để sống. Bây giờ, đó không phải là thông qua việc ăn thức ăn, và vân vân. Nhưng bởi Lời Ngài thì họ được sống, Đời đời. Và chừng nào họ giữ Lời đó, thì họ sống Đời đời. Nhưng cùm từ nhỏ đầu tiên của Lời đó đã bị đặt không đúng chỗ, toàn bộ sợi dây xích bị đứt, và nhân loại lao vào sự chết. Đây, bây giờ chúng ta để ý.

43 Ê-va, không nghi ngờ gì là một người thông minh, người đầu tiên tách ra từ A-đam, là con—con trai của Đức Chúa Trời, và Ê-va chắc chắn, ở trong chỗ mà không có tội lỗi, không có chỗ cho tội lỗi, bà chắc chắn phải có một quan niệm tuyệt vời về Đức Chúa Trời là gì. Bởi vì, mỗi buổi chiều, bà và chồng bà đi dạo trong sự mát mẻ của khu vườn, vào buổi chiều tối, và nói chuyện mặt đối mặt với Đức Chúa Trời. Thật là một—một điều phi lý mà một người sẽ bước đi đối diện với Đức Chúa Trời, mỗi ngày, và rồi quay lại với sự lý luận của điều gì đó mà bà đã lý luận ra khỏi Lời của Đức Chúa Trời!

44 Chúng ta vẫn có chúng. Họ rất dễ bị lý luận xa rời Lời Đức Chúa Trời, sau khi ngồi trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Thấy Lời Đức Chúa Trời được rao giảng, Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ, những người say rượu và tội nhân đến với bàn thờ và

được cải đạo và trở nên những tạo vật mới trong Đấng Christ, những người có tiếng xấu đã được biến đổi thành các quý bà và quý ông; và rời từ bỏ Điều phước hạnh đó mà đã dẫn dắt họ đến với Sự sống này, và rồi bị làm cho lầm đường lạc lối theo một loại tín điều nào đó, để trở nên phổ biến hơn hoặc—hoặc đi vào những gì họ sẽ gọi là một hạng người tốt hơn.

45 Ô, anh em ở trong tầng lớp tốt nhất mà hiện có: các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời. Ô, tôi thích sự đồng hành đó hơn là với tất cả các vua và những kẻ cầm quyền, và mọi thứ khác. Hãy cho tôi nhóm người khiêm nhường đó, nếu họ không biết tay phải với tay trái của họ! Chẳng nào họ biết Đức Chúa Trời, và yêu mến Ngài và hầu việc Ngài, đó là người nổi danh của Thiên đàng, đối với tôi. Vâng, thưa quý vị!

46 Bây giờ, nhưng chúng ta thấy rằng Ê-va đã dễ dàng bị thuyết phục bởi Sa-tan, từ Lời Đức Chúa Trời, và bà dựa vào sự hiểu biết của chính mình, bởi vì Sa-tan đã trình bày điều gì đó với bà mà không phải là sự hiểu biết thực sự của bà về Đức Chúa Trời. Nhưng bà đã có điều gì khác nói với bà bởi kẻ thù, Sa-tan, và bà đã tin điều đó.

47 Bây giờ chúng ta tìm thấy kết quả của điều này: nó đã đẩy cả nhân loại vào chỗ chết, bởi vì người mẹ đầu tiên trên đất, dựa vào sự hiểu biết của chính mình, trái ngược với Lời Đức Chúa Trời, và đẩy cả nhân loại vào chỗ chết. Bây giờ anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là Lời. Ô, một người nữ luôn luôn...

48 Hội thánh, trong Kinh Thánh, làm hình bóng cho người nữ. Và một giáo hội ngày nay có thể chấp nhận một loạt các giáo điều hay tín điều, và đẩy cả hội chúng vào sự phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời. Những người đó chấp nhận những điều đó, thay vì Lời của Đức Chúa Trời, giống như Ê-va. Và nó đã được thực hiện lặp đi lặp lại, cho đến nỗi nó khiến cả thế hệ này sa ngã khỏi Lời của Đức Chúa Trời.

49 Và khi Lời được biểu lộ, Lời được bày tỏ, họ sẽ không chấp nhận Nó, bởi vì họ sẽ không làm điều đó, bởi vì họ dựa vào sự hiểu biết của chính họ. “Nhà thờ này được xây dựng ở đây. Đó là một nơi tuyệt đẹp. Đó là một tổ chức lớn. Đó là một thành viên

của một thân thể vĩ đại của con người. Tại sao chúng ta không nên thuộc về điều đó? Tôi sẽ tin cậy vào điều đó.” Đừng tin cậy vào sự hiểu biết của chính mình, nhưng hãy tin cậy vào Lời của Chúa!

⁵⁰ Bây giờ—bây giờ nó đã kết thúc, cuối cùng, trong sự chết cho cả nhân loại, như tôi đã nói, giống như bây giờ, với nhiều người mà dựa trên sự hiểu biết của chính họ, những giáo điều và tín điều của họ, và vân vân, tuyên bố, “Lời của Đức Chúa Trời không hoàn toàn đúng, rằng một số Lời được hà hơi và một số thì không.” Làm sao anh em có thể có đức tin vào Kinh Thánh, nếu một phần của Nó được hà hơi và một phần của nó thì không? Nếu một, nếu một trích dẫn sai, thì toàn bộ sự việc có thể sai. Tất cả phải đúng, hoàn toàn đúng.

⁵¹ Và một số trong những cái gọi là, những trường học Kinh Thánh, bị hư hỏng, dạy sự tích lũy, tri thức của con người, nơi họ đến với nhau và ngồi trong một hội đồng dân sự, và nói, “Bây giờ hãy xem, nếu thời của những phép lạ, nó đã kết thúc trong thời của các sứ đồ.” Và nhiều người dưới quyền giám mục hay người cao quý, sẽ ngồi đó và nói, “Ồ, nếu tôi có thể đồng ý với anh ấy, không nghi ngờ gì ngoài tôi có thể ở trong hàng kế tiếp cho vị trí của anh ấy.” Đây, thế thì anh em dựa vào sự hiểu biết của chính mình, thay vì đứng trên hai chân của mình cho Lời Đức Chúa Trời. Đó là nguyên nhân gây ra những điều này.

⁵² Cách đây một thời gian, người nào đó...Tôi đã tranh cãi về thuế thu nhập. Và họ nói với tôi, nói, “Ồ, những ủy viên trị sự của anh chẳng là gì ngoài những con rối, tôi cho là vậy.”

⁵³ Tôi nói, “Nếu tôi có một ủy viên ban trị sự, mà có một ý tưởng khác, và không đứng lên và (tôi không quan tâm ai đang nói về điều đó) sẽ bày tỏ quan điểm riêng của anh ấy về điều đó, tôi sẽ đưa anh ấy ra khỏi ban trị sự.” Vâng, thưa quý vị. Mặc dù điều đó trái ngược với niềm tin của tôi, tôi muốn anh ấy bày tỏ những gì anh ấy nghĩ là đúng. Đó là lý do tôi đưa anh ta đến đó, hãy xem anh ta nói gì về điều đó. Nhưng chúng ta có điều đó.

⁵⁴ Để ý, Chúa Jêsus phán, trong Thánh Giăng 10, “Chiên Ta biết Tiếng Ta.” Một Tiếng, dĩ nhiên, là Lời Ngài, khi Ngài đang phán. “Chiên Ta biết Tiếng Ta. Tiếng Ta đã được chứng minh cho họ, là

đúng. Nó đã được chứng thực rằng đó là Tiếng Ta.” Bây giờ, bây giờ để ý, họ không chịu nghe theo tiếng nào khác. Họ sẽ không. “Chiên Ta biết Tiếng Ta, và một người lạ chúng sẽ không theo.” Nói cách khác, họ sẽ không hiểu một tiếng nói thần học đang giảng dạy trái ngược với Lời. Những con chiên không hiểu điều đó, không hơn gì chim ưng, tối hôm qua, có thể hiểu được tiếng cục cục của gà mái. Chúng không hiểu điều đó, bởi vì nó là chim ưng. Và đó cũng là điều tương tự với con cái được sanh lại chân chính của Đức Chúa Trời, họ chỉ hiểu những điều thuộc về Đức Chúa Trời.

⁵⁵ Bây giờ người nào đó nói, “Ồ, bây giờ hãy xem, anh có thể làm điều này, tôi nghĩ. Đó là, tôi tin rằng nó không phải là cách này. Tôi tin rằng những ngày của phép lạ đã qua rồi. Tôi không tin rằng đó là sự chữa lành Thiêng liêng. Tôi không tin Điều này.” Bây giờ một Cơ-đốc nhân được tái sinh chân chính, điều đó sẽ không bao giờ dừng lại trong tai anh ta, anh ta không hiểu điều đó chút nào. Và làm sao một người có thể tin vào Đức Chúa Trời, và có thể đọc Kinh Thánh và thấy rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, sẽ từng chấp nhận một điều như thế, tôi không hiểu nó.

Vì vậy, họ không dựa vào sự hiểu biết của chính họ.

⁵⁶ Giống như một—một em bé. Anh em bồng một đứa con nhỏ, và nó được chào đời và để nó một lần dựa vào ngực của mẹ nó, bú sữa mẹ, dòng sữa ấm áp, dựa đầu nhỏ bé của nó vào ngực nàng, mặc dù nó chỉ mới vài giờ tuổi. Trong một hoặc hai ngày sau đó, hãy đem nó ra khỏi mẹ nó và cho nó nằm trên vú của một người mẹ lạ, nó sẽ đá bàn chân nhỏ bé lên trên không và la lớn. Đó không phải là mẹ của nó. Đấy, nó đã có điều gì đó về nó rồi, bởi vì nó là một phần của người mẹ này, tuy nhiên thiên nhiên đã cung cấp cho nó một cách để biết mẹ của chính mình.

⁵⁷ Và nếu thiên nhiên đã cung cấp một cách để một đứa trẻ biết mẹ của nó, từ nơi nó được sinh ra, huống chi người ấy, con trai của Đức Chúa Trời được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, người đó biết Mẹ của mình. Anh ấy biết, bởi vì anh được sinh ra bởi Lời, và anh hiểu Lời. Đặt anh ấy vào một nơi xa lạ, anh ấy chắc chắn đi ra khỏi—ra khỏi nơi đó, anh ấy sẽ đi ra khỏi

đó càng nhanh càng tốt. Bởi vì anh ấy có, anh ấy không nương dựa...

Người nào đó nói, “Bây giờ đợi đã, con yêu quý, đây là mẹ của con bây giờ.”

⁵⁸ Đó không phải là mẹ của người đó, bởi vì người đó có cách để biết rằng mình là một phần của người mẹ này. Đó là mẹ của người đó, không ai khác có thể thay thế bà. Người đó biết mẹ của chính mình. Để ý, là như thế nào, làm thế nào nó thực sự như vậy. Đức Chúa Trời đã làm mọi việc theo loại của nó.

⁵⁹ Gia súc theo loại của chúng. Nhiều lần trong việc dồn gia súc, chúng ta sẽ mang theo cả đàn gia súc và những con bê nhỏ, Tôi đã từng tự hỏi làm thế nào chúng có thể biết mẹ của chính chúng. Bây giờ, chúng, chúng đi xuống từ những ngọn núi, tất cả gia súc lẫn lộn với nhau. Một—một—một con bò ở với bê con, có lẽ một bê con đói nhỏ có thể bú một chút từ bò mẹ khác, nếu nó thực sự đói; nhưng khi chúng ta bắt chúng dừng lại, trên đồng cỏ, bò mẹ đó bắt đầu đi qua đám đông bò và bê đó cho đến khi nó tìm thấy con của mình, và con bê đang chạy tìm mẹ của nó. Nó biết tiếng rên rĩ nhỏ bé nào đó và tiếng kêu oang oang của mẹ nó. Và bò mẹ đang kêu la vì con bê đó, và những bò mẹ khác đang la hét cho đến khi anh em không thể nghe chính mình suy nghĩ, nhưng con bê nhỏ đó sẽ tìm thấy tiếng gọi nào đó của mẹ nó, bởi vì nó là một phần của mẹ.

⁶⁰ Và một Cơ-đốc nhân được tái sinh từ Thiên đàng, người ấy là một phần của Lời này. Đúng thế. Người mẹ khác người ấy sẽ không theo. Người ấy là một phần của Lời. Người ấy ở lại với Lời. “Nếu kèn trời tiếng lộn xộn, thì ai có thể ra trận?” Phao-lô nói. Ông biết tiếng của Lời. Để ý cách—cách là điều này, bàn tay định trước của Đức Chúa Trời đang đi theo suốt họ. Ông biết rằng ông đã được lập sẵn, ông đã ở trong Lễ thật Phúc âm. Ông biết rằng ông được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Ông biết rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời không thể chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời, vì vậy một người lạ người đó sẽ không đi theo. Để ý cách...

⁶¹ Tôi đang nhìn lại ở đây về một ghi chú mà tôi đã viết ra ở đây. Tôi—tôi đã bỏ qua nó, nhưng tôi chỉ tình cờ thấy lời Kinh

Thánh đang đọc, tôi nghĩ tôi sẽ tham khảo lại nó lần nữa. Để ý cách mà những con chiên được định trước của chính Ngài đã đi theo Ngài, ngay trong thời của những nhà thần học vĩ đại nhất mà chúng ta từng có. Họ đến ngay, bởi vì họ biết Ngài. Họ biết những gì Lời đã hứa cho ngày đó. Họ biết Đấng Mê-si là như thế nào. Khi Ngài đến, và Si-môn Phi-e-rơ đến với Ngài, mà chỉ là “Si-môn” lúc đó...

⁶² Và Anh-rê đã cố gắng nói với ông về, điều đó, “Người này là Đấng Mê-si.”Ồ, Si-môn, dĩ nhiên, ông có thể hơi cứng đầu, và ông không muốn đi.

⁶³ Nhưng khi ông bước vào sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, khi Chúa Jê-sus phán, “Tên ngươi là Si-môn, và ngươi là con trai của Giô-na.” Bây giờ chúng ta biết rằng Chúa Jê-sus đã phán với các sứ đồ của Ngài rằng Ngài đã biết họ, và ông...trước khi sáng thế, họ là những thuộc tính của ý tưởng Ngài. Do đó, là Hạt giống đang nằm trong ông, và ông biết rằng Lời đã nói và đã được hứa rằng Đấng Mê-si sẽ là một đấng tiên tri, và khi ông thấy điều đó, ông đã bỏ việc câu cá. Lúc đó ông biết rằng ông sẽ bỏ việc thả lưới, bởi vì ông sẽ...sẽ trở thành một tay đánh lưới người. Vì...

⁶⁴ Bây giờ, những người khác đang đứng ở đó, những người đã thấy điều tương tự được thực hiện, và xếp nó vào loại “tà linh.” Đó là những nhà thần học, bởi vì nó không phù hợp với sự giảng dạy thần học của họ. Và họ đã bác bỏ nó, bởi vì họ dựa vào sự hiểu biết của chính họ, bởi các tiến sĩ của họ; khi mà, Chúa Jê-sus Christ đã đến trong sự ứng nghiệm của Lời hứa, và họ quá mù để nhìn thấy điều đó. Họ dựa trên những gì các thầy tế lễ đã nói, và dựa trên những gì giáo hội đã nói, thay vì dựa trên những gì Đức Chúa Trời đã phán.

⁶⁵ Bây giờ, Chúa Jê-sus đã quở trách họ vì điều đó. Ngài phán, “Hãy tra xem Kinh Thánh, vì trong Chúng các ngươi tuyên bố mình có Sự sống Đời đời. Và Chúng là những Lời làm chứng về Ta. Những lời Kinh Thánh này mà Ta đang yêu cầu các ngươi tra cứu, Chúng nói cho các ngươi biết Ta là Ai.”

⁶⁶ Nhưng họ không dựa vào những gì Lời đã nói, nhưng họ dựa vào sự hiểu biết của họ. Họ dựa vào sự hiểu biết của chính họ.

Và Kinh Thánh nói với chúng ta rằng họ đã bị che mắt. Bức màn thần học của chính họ đã làm cho họ bị mù.

Anh em nói, “Anh Branham, anh đang nói đến điều gì?”

⁶⁷ Tôi chỉ đang đi đến điều này. Điều đó đang xảy ra lần nữa, cho đến khi, những người nam và người nữ và mọi người sẽ dựa vào một giáo hội nào đó mà họ đã gia nhập và thuộc về, cho dù Lời Đức Chúa Trời nói gì về điều đó. Họ cứ tiếp tục với điều đó, dựa vào sự hiểu biết riêng của họ, và bỏ qua Lời Đức Chúa Trời, như thể Nó đã không (chưa bao giờ) được viết ra. Đó là hạt giống chưa được nảy mầm của sự sống con người. Nó có sự sống thể chất, nhưng không có sự sống thuộc linh trong nó để được sống lại. Tấm màn đã che mắt họ.

⁶⁸ Bây giờ để ý, họ có những suy nghĩ riêng của họ về những gì Đức Chúa Trời nên có, họ đã có những ý tưởng riêng của họ về Đấng Mê-si sẽ là gì. Nhưng Lời đã nói Đấng Mê-si sẽ như thế nào! Bây giờ, hãy xem, họ đã có sự hiểu biết riêng của họ về Ngài sẽ là gì. Không nghi ngờ gì ngoài những gì thầy tế lễ thượng phẩm đã nói, “Tất cả các thầy tế lễ dưới quyền tôi, bây giờ khi Đấng Mê-si đến...Chúng ta đã xây dựng một đền thờ lớn ở đây. Chúng ta đã làm tất cả điều này. Và Kinh Thánh nói, ‘Ngài sẽ nhanh chóng đến đền thờ của Ngài,’ và tất cả những điều này. Khi Ngài làm thế, Đấng Mê-si sẽ đến ngay tại đây và thừa nhận chính Ngài với chúng ta, và phán, ‘Ta là Đấng Mê-si. Ta đã đến. Ta là Đấng Mê-si mà các ngươi đang trông đợi.’” Ồ, khi Ngài đến, Ngài đến trong một cách khác hẳn với những gì họ nghĩ, họ đã không nhận ra Ngài. Họ không biết Ngài là Ai. Nhưng Ngài...

⁶⁹ Ồ, nếu...điều gì xảy ra nếu kẻ đạo đức giả nào đó bước lên đó và nói, “Ta là Đấng Mê-si. Ta là Tiến sĩ A gì đó”? Họ ắt sẽ chấp nhận nó.

⁷⁰ Nhưng khi anh em đến với một Người được sinh ra với sự sanh ra đáng ngờ đằng sau Ngài, không có sự giáo dục của bất kỳ trường học nào Ngài đã từng đi, để học hỏi, Ngài không đi thần học viện nào, không có thể thông công; nhưng Ngài là sự thông giải của Lời Đức Chúa Trời, được bày tỏ. “Những công việc, mà Ta làm, nói cho các ngươi biết Ta là Ai. Ví bằng Ta không làm những công việc mà Ta đã hứa sẽ làm, thì đừng tin Ta.”

71 Và chúng ta có thể không áp dụng điều đó cho thời đại này sao? Khi Đức Thánh Linh đến, mà họ muốn áp dụng cho thời đại nào đó, khi Ngài đến trong hành động và những sự minh chứng về quyền năng của Sự sống Đời đời của Ngài, người ta muốn gọi nó là một—một “sự cuồng tín hoang dại.” Tại sao? Họ đang dựa vào sự hiểu biết của chính họ, và không dựa vào Lời của Chúa. Anh em biết điều đó đúng.

72 Sự xác nhận, rằng Đức Chúa Trời, sự thông giải của Chính mình là sự bày tỏ của lời hứa.

73 Có lẽ tôi sẽ nói điều đó, làm cho nó rõ ràng hơn một chút. Khi Đức Chúa Trời phán Lời, Ngài không cần người nam hay người nữ nào, hay không ai khác, để nói Điều đó có nghĩa gì. Khi Ngài phán...Ồ, anh em nói, “Đức Chúa Trời muốn nói *điều này*.” Đức Chúa Trời muốn nói đúng những gì Ngài nói Ngài muốn nói. Thấy không?

74 Vậy thì Ngài thông giải Lời của Chính Ngài như thế nào? Bằng cách hoàn thành Nó. Kinh Thánh nói, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai,” nàng đã chịu thai. Điều đó không cần bất kỳ sự thông giải nào. Đức Chúa Trời phán, “Hãy có sự sáng,” và đã có. Điều đó không cần bất kỳ sự thông giải nào.

75 Đức Chúa Trời cũng đã phán, rằng trong những ngày sau rốt này Ngài sẽ tuôn đổ Thánh Linh của Ngài trên mọi loài xác thịt, và Ngài đã làm điều đó. Điều đó không cần bất kỳ sự thông giải nào. Điều đó chỉ cần một sự tiếp nhận, người nào đó để chấp nhận những gì Đức Chúa Trời đã làm. Nó không cần một sự thông giải. Đức Chúa Trời thông giải Lời của Chính Ngài. Đức Chúa Trời đã hứa những điều mà chúng ta thấy, ngày qua ngày khác, rằng Ngài sẽ làm điều đó trong ngày sau rốt.

76 Người ta ngày nay, giống như đã có lúc đó, họ dựa trên sự hiểu biết của chính họ. “Mục sư của tôi nói rằng đó là ‘sự cuồng tín.’” Nhưng Kinh Thánh nói điều đó sẽ xảy ra. Anh em sẽ dựa vào sự hiểu biết của ai?

77 Kinh Thánh đã hứa trong những ngày sau rốt, rằng, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê sẽ trở nên rất giàu có, và trở nên rất đầy đủ..., hoặc, trong sự đầy đủ của riêng họ: “Ta giàu có rồi; ta không

cần gì cả; ta ngồi như một nữ hoàng.” Và nó giàu có. Và Ngài phán, “Người không biết rằng người khốn khổ.” Bây giờ, đó là toàn bộ thời đại hội thánh, hội thánh! “Cho hội thánh Lao-đi-xê: ‘Người lỏa lồ, đui mù, nghèo ngặt, khốn khổ, và không biết điều đó.’” Ngồi trong sự giàu có của nó, hàng vạn lần vạn, và hàng ngàn thuộc viên, hầu như, sự thịnh vượng của thế gian trong tay nó. Gộp tất cả lại với nhau, cho đến nay, với giáo hội Công giáo và những người Tin Lành, với nhau, khi họ đi cùng nhau, họ có được sự thịnh vượng của thế gian.

⁷⁸ Chúng ta đã bị phá sản trong đất nước này, gần như vậy. Chúng ta đang vay nợ về thuế mà sẽ được trả trong bốn mươi năm nữa, họ nói với tôi, vì vậy họ đã nói trên chương trình phát thanh *Life Line*. Tiền thuế, chúng ta đang chi tiêu bây giờ, sẽ được trả trong bốn mươi năm nữa. Cháu trai nhỏ của tôi, nếu Chúa Jêsus đến chậm, các khoản thuế mà nó sẽ trả khi nó bốn mươi tuổi, chúng ta đang chi tiêu tiền thuế bây giờ. Gửi đến viện trợ nước ngoài, và những người da đỏ Anh-điêng của chúng ta và những người đang chết đói; cố gắng để mua sự thông công. Anh em không mua sự thông công. Anh em không mua một người bạn. Không, nhưng đó là những gì chúng ta đang làm. Đó là cách chúng ta được thiết lập, đánh thuế mọi người với mọi thứ họ có thể nhận được, thuế, thuế, thuế. Và tuy nhiên chúng ta sẽ không thoát khỏi nợ chiến tranh trong—trong hàng trăm năm, tôi cho rằng, mà chúng ta đã bị đưa vào bởi các chính trị gia. Và bây giờ chúng ta không nên như vậy. Không có lý do gì cho chúng ta theo cách đó.

⁷⁹ Nhưng các giáo hội, chính họ, đã trở nên giàu có. “Gần như sự giàu có của thế gian,” Kinh Thánh nói, “nằm trong giáo hội Công giáo.” Đó là lý do tại sao nước Nga đuổi nó ra ngoài, lý do nước Nga bị dứt phép thông công. Đó là chính gốc rễ của chủ nghĩa cộng sản, bởi vì giáo hội đã dạy là điều gì đó, không còn nữa từ phần còn lại của thế giới.

⁸⁰ Khi chúng tôi ở trên đó ở Phần Lan, cậu bé đó đã được sống lại từ kẻ chết. Ở đó những người lính Nga đứng đó chú ý, và họ nói, “Chúng tôi sẽ tiếp nhận một Đức Chúa Trời có thể khiến người chết sống lại.”

⁸¹ Chúng ta đã lập ra những giáo phái, và những trường học và—và những tòa nhà, và không làm những gì Chúa Jêsus bảo chúng ta làm, là “Giảng Phúc âm.” Chúng ta đã cố gắng giáo dục thế giới. Ngài không hề nói, “Hãy giáo dục thế gian; người nào được giáo dục sẽ được cứu.” Anh em phải được sanh lại, đầy đầy Thánh Linh. Đó là lý do chúng ta đã thất bại thảm hại, ở mọi nơi. Đây, chúng ta có sự giàu có, chúng ta có điều đó.

⁸² Bây giờ điều gì sẽ xảy ra? Và khi giáo hội này, Hội đồng Giáo hội Thế giới, đi với nhau, anh em không thể thấy ai sẽ làm sự lãnh đạo chẳng? Anh em Giám Lý và Trưởng Lão không thể hiểu điều đó, những người còn lại của anh em, ngay cả với những người Ngũ Tuần sao? Anh em nói anh em không đi vào. Anh em sẽ đi vào hoặc là anh em sẽ phá bỏ giáo phái. Anh em sẽ làm điều này hay điều khác. Nó ở ngay trước anh em, phải làm điều đó. Đó là một sự ép buộc, dấu hiệu của con thú. Và đó là những gì nó là, chính xác. Chủ nghĩa giáo phái hoàn toàn (tôi có thể chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh) là dấu hiệu của con thú. “Nó là một gái điếm; nó có những cô con gái làm điếm.” Và chúng ta biết rằng đó là Lẽ thật. Tôn giáo có tổ chức, nó trái ngược với Lời, và nó là anti-christ trong các nguyên tắc của nó. Không phải mọi thứ trong đó đều là anti-christ; nhưng trong những nguyên tắc của nó, hệ thống của nó là anti-christ, bởi vì nó chống lại Lời của Đức Chúa Trời. Mọi hệ thống được tổ chức là cách đó.

⁸³ Anh em đấy, thấy đó, và anh em dựa vào sự hiểu biết của chính người khác-...sự hiểu biết của họ, thay vì dựa vào sự thông sáng của Đức Chúa Trời, bởi những gì Đức Chúa Trời đã phán về điều đó. Đó là lý do nó sai. Những chàng trai đi ra đến những thần học viện để được có sự giáo dục tốt, đi đến những trường Kinh Thánh này, được gọi là vậy. Và có lẽ họ đã có sự kêu gọi của Đức Chúa Trời trong lòng họ. Và họ đi ra ngoài đó và họ quá tập trung với một quan điểm, rằng, “*A gì đó đã nói, Giám mục A gì đó đã nói điều đó. Người này đã nói điều đó. Người kia đã nói điều đó. Hội đồng của những người đó đã đồng ý, đường lối này nên xảy ra.*”

⁸⁴ Đừng quan tâm ai nói gì! Chúa Jêsus phán, “Hãy để mọi lời của con người là đối trá, và Lời Ta là Lẽ thật. Cho dù là của ai đi

nữa, Lời Ta là Lẽ thật!”

⁸⁵ Bây giờ làm sao chúng ta biết cái nào là Lẽ thật? Khi Kinh Thánh tuyên bố rằng điều gì đó sẽ xảy ra, rằng điều gì đó sẽ xảy ra, và nó xảy ra theo cách đó.

⁸⁶ Bây giờ, Kinh Thánh nói, “Trong nó là sự—sự giàu có của thế gian”: vàng, bạc.

⁸⁷ Bây giờ, nếu chúng ta đang tuân theo chế độ bản vị vàng, và chúng ta bị phá sản, bây giờ điều gì sẽ xảy ra? Điều gì sẽ xảy ra? Anh em biết đấy, những người giàu có của đất nước này, những nhà máy lớn này, và những nhà bán rượu utsal và những nhà bán thuốc lá, và đại loại như thế, sẽ chịu đựng để thay đổi tiền tệ, vì vậy điều duy nhất chúng ta sẽ phải làm là mượn nó. Và chỉ có một nơi duy nhất chúng ta có thể mượn nó. Và khi chúng ta làm vậy, chúng ta bán quyền thừa kế của mình cho nó. Đúng vậy. Thế thì anh em sẽ làm gì? Anh em thuộc sở hữu của nó, hệ thống đó. Anh em không thể làm gì khác.

⁸⁸ Ồ, mọi người, đừng nghĩ tôi...Các bạn có thể nghĩ tôi bị điên. Nhưng khi tiếng nói của tôi bị im lặng trong cõi chết, những băng ghi âm này sẽ vẫn đang phát, và anh em sẽ nhận ra rằng những gì tôi đã nói đã ứng nghiệm. Tôi sẽ là một người khờ dại nhất để có quan điểm mà tôi đã đảm nhận, thậm chí chống lại điều này, Tôi—tôi sẽ—tôi sẽ chống lại Đức Chúa Trời, tôi sẽ chống lại mọi thứ đó là Đức Chúa Trời, nếu tôi (nếu tôi có) đã sai trong suy nghĩ của tôi và sự kêu gọi của tôi. Điều đó sẽ chống lại Đức Chúa Trời. Nhưng tôi đã giữ vững lập trường của mình bởi vì tôi thấy điều đó ở đây trong Lời. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Rồi tôi thấy nó được chứng thực, được chứng minh rằng đó là Lẽ thật. Đó là sự thông giải mà Đức Chúa Trời ban cho về Lời Ngài. Sự thông giải của Chính Đức Chúa Trời về Lời Ngài là cách Ngài chứng thực Nó và làm cho Nó đúng.

⁸⁹ Tại sao những người Pha-ri-si này bị mù? Điều gì đã khiến họ bị mù như vậy? Bởi vì họ sẽ không chấp nhận sự mặc khải hay sự chứng thực của Lời.

⁹⁰ Và đó là lý do ngày nay các giáo hội bị mù, là bởi vì họ không muốn chấp nhận sự mặc khải đang được chứng thực. Nếu Lời

nói vậy, và nó được bày tỏ, và rồi nó được chứng minh, họ vẫn không chấp nhận Nó.

⁹¹ Đó là lý do những người Do Thái này, những người Do Thái cho đến ngày nay, sẽ không làm điều đó. Anh em không thể nói chuyện với họ về Đấng Christ, bởi vì bức màn vẫn che mặt họ, khiến họ bị mù.

⁹² Và thưa hội thánh, anh em không thể nói chuyện với họ về Phúc âm trọn vẹn và quyền năng của Đức Chúa Trời, bởi vì thần của thế gian này đã làm mù họ khỏi những lẽ thật của Đức Chúa Trời, và họ dựa vào sự khôn ngoan riêng của họ. Khi phụ nữ đến nhà thờ và cắt tóc ngắn, bởi vì các mục sư của họ nói với họ, “Ồ, điều đó ổn thôi. Ông đó bị điên.” Nhưng Kinh Thánh nói rằng nàg đã làm sai khi làm điều đó, Đức Chúa Trời đã từ chối đáp lời cầu nguyện của nàg. Và một số người phụ nữ làm điều ô nhục khác, và cố gắng trở thành một thầy giảng, thế thì nàg đã làm một điều kếp. Kinh Thánh dạy nàg không nên làm điều đó, không điều gì cả. Nhưng tổ chức giáo hội sẽ tiếp nhận nó, và phong chức cho nàg và sai nàg đi. Họ đang dựa vào sự hiểu biết của chính họ!

⁹³ Một Lời của Đức Chúa Trời đặt không đúng chỗ, hoặc hiểu sai, hoặc Nó không được chấp nhận, phá vỡ toàn bộ Dây chuyền. “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

⁹⁴ Tại sao vậy, hỡi phụ nữ, chị em nghe tôi giảng chống lại những điều này, về việc mặc quần đùi, và tô vẽ, và—và tóc ngắn của người này ở đây là tóc bông bênh, và tất cả những thứ đó, và rồi mỗi năm khi tôi trở lại chị em vẫn ở trong tình trạng giống như vậy? Là bởi vì chị em đang dựa vào sự hiểu biết của chính mình thay vì Lời của Chúa.

⁹⁵ Và, thưa các mục sư, tại sao anh em không làm sạch hội thánh của mình? Bởi vì anh em sẽ đi theo tín điều giáo phái của mình thay vì Lời của Chúa. Đúng. Đừng dựa vào sự hiểu biết của chính mình.Ồ, không nương dựa vào sự hiểu biết của chính mình, nhưng dựa trên Lời của Chúa.

⁹⁶ Họ sẽ không chấp nhận nó, bởi vì họ sẽ không chấp nhận sự

chứng thực. Chúa Jêsus đến với một—một Phúc âm, hoàn toàn chính xác cách Ngài đã phán Ngài sẽ đến. Thậm chí nhiều lần...

⁹⁷ Giảng hơi bối rối một chút khi ông bị tổng vào tù, và ông—ông đã đi xuống đó...Và ông đã giảng rằng có “Đấng Mê-si đến, Đấng cầm nia trong tay của Ngài; Ngài sẽ dẽ sạch sân lúa của Ngài, và đốt trấu bằng lửa không hề tắt, và gom lúa mì vào trong kho.” Thánh Linh của Đức Chúa Trời hiện diện, tuôn ra từ ông giống như một—như một nguồn suối. Và rồi khi ông thấy Chúa Jêsus xuất hiện, một Người nhỏ bé, nhu mì, thấp hèn bị xô đẩy khắp nơi, chạy ở đây, vì sự sống của Ngài, và qua ở đó. Tại sao, họ đã không...

⁹⁸ Giảng không thể hiểu được điều đó, vì vậy ông đã sai một số môn đồ của mình đến để tìm hiểu từ Chúa Jêsus xem Ngài có thực sự là Đấng đó không. Thật là một sự sỉ nhục đối với Chúa Jêsus! Sau khi vị tiên tri đó đứng trong nước, với Lời của Đức Chúa Trời, nói, “Tôi biết Ngài, bởi vì tôi đã thấy—thấy Đức Thánh Linh, giống như chim bồ câu, Đức Chúa Trời giáng xuống từ Trời giống như chim bồ câu và đi vào trong Ngài, và tôi nghe một Tiếng từ Trời, phán, ‘Đây là Con yêu dấu của Ta,’” và rồi Giảng nói, “Hãy đi, hỏi Ngài xem Ngài có thật sự là Đấng ấy không, hay—hay—hay—hay chúng ta chờ đợi người khác?”

⁹⁹ Bây giờ, Chúa Jêsus không hề gởi cho ông một quyển sách về cách cư xử trong tù, hay ông nên gia nhập giáo hội nào. Nhưng Ngài phán, “Hãy ở lại đây một lát và xem điều gì xảy ra, và rồi hãy đi tỏ cho Giảng những điều mà người đã thấy và đã làm,” bởi vì những công việc của Ngài mà Ngài đã làm đã chứng thực Ngài là Đấng Mê-si, Con Đức Chúa Trời. “Phước cho kẻ nào không vấp phạm vì cơ Ta.”

¹⁰⁰ Rất nhiều người đã trở nên vấp phạm. Rất nhiều người rất dễ bị vấp phạm với Lời của Đức Chúa Trời. Nó—nó trái ngược, họ muốn dựa vào sự hiểu biết của chính họ. Họ không muốn nhận lấy Lời của Chúa. Và họ phải đi đúng con đường mà—mà họ đã được dạy để đi. Và cách mà họ được dạy dỗ, giáo hội của họ dựa trên nó. Cho dù nếu Đức Chúa Trời đã hứa Ngài sẽ—Ngài sẽ mưa, có mưa vào buổi sáng, và giáo hội nói “điều đó vô lý,” họ sẽ tin

giáo hội thay vì Đức Chúa Trời. Bởi vì tại sao? Họ được sinh ra bởi giáo hội.

¹⁰¹ Nhưng một người được sanh ra bởi Đức Chúa Trời, thì thuộc về Dòng dõi của Đức Chúa Trời. Và Hạt giống của Đức Chúa Trời là Lời của Đức Chúa Trời, và người đó chỉ sống bởi Điều đó. Đó là Sự Sống của người ấy.

¹⁰² Bây giờ, họ dựa vào sự hiểu biết của chính họ, nhưng họ không muốn dựa trên Lời Đức Chúa Trời. Họ biết rõ hơn. Nó đã có trong Kinh Thánh. Họ gọi đó là một “tà linh,” Người đó. Nguyên nhân tại sao? Thầy tế lễ của họ nói, “Bất cứ ai đi nghe Người này giảng, họ sẽ bị đuổi ra khỏi nhà hội.”

¹⁰³ Khi một người trước đây bị mù được chữa lành, bởi Chúa Jêsus, ngay cả cha mẹ của anh, rất vui mừng về sự chữa lành, nhưng họ sợ thú nhận rằng chính Chúa Jêsus đã làm điều đó. Vâng.

Ông nói—ông ấy nói, “Đây có phải là con trai của anh không?”

Nói, “Vâng.”

Nói, “Ai đã làm cho nó khỏe mạnh?”

¹⁰⁴ Nói, “Tôi—tôi không biết.” Nói, “Nó đã đủ tuổi rồi, ông hãy hỏi nó. Nó, nó có thể tự nói.”

¹⁰⁵ Bởi vì, người ta đã được nói, rằng, “Bất cứ người nào nương dựa vào sự thông sáng của Ngài, của Đấng Christ,” thay vì sự hiểu biết của họ, “sẽ bị đuổi ra khỏi giáo hội của họ.” Bây giờ, điều đó chẳng giống như vậy sao? Tôi hỏi anh em một câu hỏi chưa có câu trả lời. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đúng thế. Nó trông giống như vậy. Cho dù Đức Chúa Trời làm gì đi nữa, nó phải theo sự hiểu biết của họ, không phải những gì Đức Chúa Trời chứng thực là Lẽ thật. Bây giờ, và mặc dầu, người đàn ông đó đã có câu trả lời.

Ông nói, “Ai đã chữa lành cho anh?”

Anh ấy nói, “Một người được gọi là Jêsus người Na-xa-rét.”

Nói, “Người ấy là một tội nhân. Chúng tôi không biết Người đến từ đâu.”

¹⁰⁶ Anh ấy nói, “Vậy thì đó là một điều lạ. Các ông được cho là những nhà lãnh đạo của thời đại này. Và đây là một Người đã mở mắt tôi, điều đó đã không được thực hiện kể từ khi thế giới bắt đầu, và tuy nhiên các ông nói các ông không biết Ngài đến từ khi nào.”Ồ, chào ôi!

¹⁰⁷ Tại sao? Họ dựa vào sự hiểu biết của chính họ thay vì Lời của Chúa. Bởi vì Ê-sai đã nói, “Người mù sẽ thấy, người què sẽ nhảy nhót như một con hươu đực, các sa mạc sẽ nức tiếng vui mừng.” Nhưng anh em thấy họ dựa vào sự hiểu biết của chính họ, không dựa vào Lời; hệ thống riêng của họ mà họ đã thiết lập.

¹⁰⁸ Bây giờ, để ý các giáo hội ngày nay cũng làm giống như vậy. Họ đã hình thành một siêu chủng tộc lớn của sự hiểu biết, trong những hệ thống giáo phái của họ. Rằng, họ có một sự hiểu biết siêu phàm như vậy, họ không muốn ai khác bõn cợt với nó, không ai được vào trừ khi họ thuộc về nhóm đó.

¹⁰⁹ Đừng nói với tôi; tôi sống ở Tucson, Arizona. Tôi đến đó cách đây ba năm, tôi đã gặp hội đồng các giáo hội, và tôi nói, “Tôi không hề đến để thành lập một giáo hội. Tôi đến để thông công với anh em. Tôi đến để giúp anh em. Tôi là một nhà truyền giáo, nhà truyền bá phúc âm, bất kể điều gì tôi làm.”

Họ nói, “Anh đến đây để thành lập một hội thánh à?”

¹¹⁰ Tôi nói, “Không, thưa ông. Tôi đến đây...Nếu tôi muốn có một nhà thờ, tôi đã có một nhà thờ ở Indiana.” Tôi nói, “Tôi đến đây bởi vì Chúa đã dẫn dắt tôi đến đây trong một khả tượng. Tôi sẽ ở lại đây một thời gian, trừ khi Ngài dẫn tôi đi, nhưng tôi không bao giờ đến để thành lập một giáo hội. Tôi đến để giúp đỡ các anh em.”

¹¹¹ Đó là cách đây ba năm. Tôi chưa bao giờ được mời đến một nơi nào. Tại sao? Bởi vì có một buổi nhóm lại với nhau ngay sau đó, và nói, nếu có người nào mời tôi lên bục giảng của họ, họ sẽ dứt phép thông công thầy giảng đó. Hiểu không? Tại sao? Dựa vào sự hiểu biết của chính họ! Chắc chắn, đó là cái gọi là, họ hình thành sự hiểu biết siêu phàm của họ.

¹¹² Trừ khi anh em ghi tên mình vào sổ của họ, anh em sẽ...anh em bị lạc đường. Một mục sư đã nói với tôi điều đó. “Ồ,” anh em

nói, “đó là kẻ lang băm nào đó.” Đó là một người Ngũ Tuần.

¹¹³ Jack Moore và tôi đã ngồi đó và lắng nghe ông ấy ở Dallas, Texas. Ông ta nói ông sẽ phải gạch tên một người ra khỏi sách.

Tôi nói, “Tại sao?”

“Bởi vì người ấy đã thông công mật thiết với anh.”

Tôi nói, “Ồ, bỏ điều đó đi.”

Ông ấy nói, “Ồ, anh ta đi lạc rồi.”

Tôi nói, “Hư mất à?”

“Ồ,” ông ấy nói, “nếu tên anh ấy không có trên đó!”

¹¹⁴ Tôi nói, “Anh muốn nói anh là trưởng lão địa hạt và tin điều đó?”

Ông nói, “Đó là sự thật.”

¹¹⁵ Tôi nói, “Hãy tắt điện thoại đi, thưa ông. Ông, ông...Đó không phải là ân điển của Đức Chúa Trời, điều đó—điều đó, đấy.”

¹¹⁶ “Vì bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều chịu phép báp-têm trong một Thân thể, và trở nên những chi thể của Thân thể đó.” Đừng quan tâm bạn có nhãn hiệu gì trên người, điều đó không liên quan gì với nó. Anh em hoàn toàn là một Cơ-đốc nhân bởi sự Sanh ra. Đó là cách duy nhất, cách duy nhất bạn có thể đạt được; không phải bởi sự gia nhập, không phải bởi những tín điều, không phải cảm xúc *điều này*, hay đọc thuộc lòng *điều này*, hay bất cứ điều gì khác, cũng không phải bởi sự giáo dục, thần học. Anh em là Cơ-đốc nhân khi anh em được sanh lại, và anh em không thể được sanh lại trừ phi anh em được chọn để được sanh lại. “Vì không ai có thể đến với Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến, và tất cả những ai Cha Ta đã ban cho Ta sẽ đến.” A-men. “Ta sẽ khiến người ấy sống lại nơi ngày sau rồi.”

¹¹⁷ Họ sẽ nói, chúng ta có những trường Kinh Thánh được gọi là vĩ đại này, dựa trên sự học hỏi của chính họ.Ồ, chào ôi. Họ, cho dù Lời nói gì đi nữa, họ có thể giải thích điều đó một cách rất rõ ràng, ồ, với chính họ, làm cho chính họ tin điều đó, và kiểu người của chính họ tin điều đó, rằng, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi. Không có chuyện như tiên tri, các tiên tri, các sứ đồ. Không có chuyện như những ân tứ chữa lành, và vân vân. Tất cả

đã chấm dứt trong thời Kinh Thánh.” Họ có thể khiến chính họ tin điều đó.

118 Anh em biết đấy, Kinh Thánh nói, “Anh em có thể tin một lời nói dối và bị hình phạt bởi điều đó.” Đấy, đó chính xác là Lẽ thật. Họ hình thành, cho dù Lời Đức Chúa Trời nói gì, họ dựa vào sự hiểu biết của chính họ. Họ, họ dựa vào nó, họ tin điều đó, họ nghĩ đó là Lẽ thật. Anh em có thể cứ tin một lời nói dối, lặp đi lặp lại, cho đến khi đó là Lẽ thật đối với anh em. Đúng vậy.

119 Nhưng làm sao chúng ta biết đó là Lẽ thật hay không? Đức Chúa Trời chứng minh đó là Lẽ thật, bởi vì nó ở trong Lời Ngài và Ngài chứng thực Nó. Ngài thực hiện sự thông giải của Chính Ngài về Nó.

120 Làm thế nào họ thực hiện, đạt đến điều này? Họ làm điều đó bởi văn hóa của họ, học vấn của họ, về sự hiểu biết của họ về bằng—bằng cấp của bằng tiến sĩ, và vân vân, rằng họ đã đến từ thần học viện nào đó và học những điều này.

121 Nhưng hãy nhìn xem, thưa các bạn, hãy lắng nghe. Không nơi nào trong Kinh Thánh được yêu cầu chúng ta hiểu. Chúng ta không được yêu cầu hiểu Nó. Chúng ta được yêu cầu tin Điều đó. Tin Nó bằng gì? Bởi đức tin. Nếu anh em hiểu Nó, thì điều đó làm cho đức tin bị hủy bỏ. Anh em không thể hiểu Nó, nhưng anh em tin Nó dù sao đi nữa. Nếu tôi có thể hiểu Đức Chúa Trời, tôi sẽ không phải tin Đức Chúa Trời. Tôi không hiểu Đức Chúa Trời. Không người nào hiểu được Đức Chúa Trời. Tôi không thể hiểu Lời Đức Chúa Trời, nhưng tôi tin nhận Nó. Tôi tin Nó. Tôi không được yêu cầu hiểu Nó.

122 Tôi không, không đi đến trường thần học và tất cả sự hiểu biết vĩ đại này về tri thức của con người về Điều đó. Tôi chỉ biết rằng Kinh Thánh nói rằng “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” và tôi tìm kiếm Ngài trong cùng phạm trù đó. Tôi biết Ngài đã hứa những gì Ngài sẽ làm trong thời đại này, tôi trông đợi Ngài làm điều đó và Ngài làm điều đó. Đúng vậy. Ngài đã hứa ân điển, tôi đã trông đợi nó và tôi đã nhận được nó. Ngài đã hứa chữa lành, tôi tin điều đó và tôi đã chấp nhận nó, và tôi đã nhận nó.

¹²³ Bây giờ, không muốn làm mất quá nhiều thời gian của anh em, nhưng tôi muốn hỏi một điều nếu anh em chịu đựng với tôi một phút, để xem xét một số trong những người đã không dựa trên sự hiểu biết của chính họ; một số nhân vật của Kinh Thánh, chỉ dành cho một số ít, mà không dựa vào sự hiểu biết của chính họ, bất kể sự hiểu biết của thời đại họ là gì.

¹²⁴ Chúng ta hãy lấy ví dụ, Nô-ê. Nô-ê đã sống trong thời đại nghiên cứu khoa học vĩ đại. Trong thời Nô-ê, có lẽ họ đã xây những kim tự tháp, mà chúng không thể tái tạo lại được. Bây giờ chúng ta không có gì để làm với điều đó, không có gì để nhắc những tảng đá lên đó. Họ không thể, ngày nay. Những ngày đó, họ có một số loại hóa chất mà họ có thể cho vào thuốc nhuộm và làm cho quần áo trông tự nhiên cho đến ngày nay. Họ có một chất lỏng ướp xác mà họ có thể giữ một xác ướp; chúng ta không thể làm, ngày hôm nay, nếu chúng ta phải làm. Chúng ta đã...rất nhiều nghệ thuật mà chúng ta đã đánh mất. Thời đại mà ông đã sống, trong một thời đại khoa học thông minh.

¹²⁵ Chúa Jêsus nhắc đến điều đó, rằng cùng một loại thời đại đó sẽ trở lại lần nữa trước khi Ngài trở lại, “Vì như nó đã xảy ra trong thời Nô-ê.” Bây giờ, anh em sẽ tin điều đó, phải không? Anh em có tin rằng Chúa Jêsus đã nói điều đó không? Anh em có tin rằng chúng ta đã trở lại thời đại đó không? Bây giờ, đó là trong Sách Lu-ca, chương thứ 17 và câu thứ 29.

¹²⁶ Bây giờ trong Lu-ca 17:30, Ngài phán, “Và như đã xảy ra trong thời của Lót, khi Thiên sứ của Chúa...”

¹²⁷ Bây giờ, Ngài đang đọc Kinh Thánh giống như chúng ta. Và khi Ngài...Hãy quay trở lại và tìm xem trước cơn mưa của Nô-ê đó là loại ngày gì. Hãy quay trở lại và tìm thấy loại ngày như thế nào trước khi thế gian bị hủy diệt trong thời của Lót. Hãy tìm hiểu đó là gì, và anh em thấy Chúa Jêsus đang nói về điều gì.

¹²⁸ “Trong thời Nô-ê, họ ăn, uống, cưới, và gả; không biết điều đó cho đến khi Nô-ê vào trong tàu, và trận lụt đến, đem hết thủy họ đi.”

¹²⁹ Trong thời của Lót, ngay trước khi thế gian bị...lửa đốt cháy thế giới dân Ngoại, dân Sô-đôm, có những người đồng tính luyến

ái, những sự bại hoại, mọi thứ trên đời. Một điều lớn...Đó là một Los Angeles hiện đại; không phải chỉ là một Los Angeles hiện đại, mà là một Hoa Kỳ; không chỉ ở Hoa Kỳ, mà còn cả thế giới. Chắc chắn vậy. Sự đồi bại! Con người đã đánh mất nguồn sống tự nhiên và sự hiểu biết tự nhiên của họ về tri thức thông thường, trở nên hư hỏng bởi một tà linh đã thay đổi toàn bộ đời sống tự nhiên của họ, và họ bị các linh ma quỷ chiếm hữu. Nếu đó không phải là bức tranh của thời Nô-ê, tôi không biết điều gì xảy ra, và trong thời của Lót, tôi muốn nói. Trong thời Nô-ê, cũng vậy, ăn, uống, cưới, gả, các tòa án ly dị đầy dẫy, và mọi thứ, giống như nó đã có.

¹³⁰ Nhưng, hãy nhớ, trước khi thế giới đã bị hủy diệt, Áp-ra-ham được sai đến trên mặt đất và được ban cho lời hứa về một đứa con trai. Và Áp-ra-ham đã gặp Đức Chúa Trời trong nhiều giai đoạn, như một hình bóng của hội thánh đã gặp Đức Chúa Trời. Nhưng ngay trước khi sự hủy diệt và đứa con được hứa trở lại, hay đúng hơn là, đứa con đã được hứa, đã đến, Đức Chúa Trời đã giáng xuống và được bày tỏ trong xác thịt con người, trong một người, ba người. Và họ đến với Lót; trước tiên đến với Áp-ra-ham, và họ ngồi xuống. Và Áp-ra-ham đã đổi tên từ Áp-ram thành Áp-ra-ham; Sa-rai thành Sa-ra.

¹³¹ Và Người này, Người Phát Ngôn, Ê-lô-him, khi Ngài giáng xuống để phán với ông, Ngài đã nói gì? Người phán, “Vợ người, Sa-ra ở đâu?”

Thưa rằng, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

¹³² Phán, “Ta sẽ thăm viếng người theo thời gian sự sống.” Và nàng đã cười thầm trong trại, phía sau Ngài. Và Ngài phán, “Tại sao Sa-ra cười?” Thấy không? Bây giờ, Ngài sẽ lấy đi mạng sống của Sa-ra ngay tại đó, vì cười nhạo Lời Ngài; nhưng Ngài không thể làm điều đó, bởi vì Sa-ra là một phần của Áp-ra-ham.

¹³³ Và ngày nay, Chúa Jêsus đã phán trong Lu-ca chương 17 và câu 30, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót thể nào, cũng sẽ xảy ra vào kỳ cuối cùng khi Con Người...”

¹³⁴ Bây giờ hãy nhớ, “Con Người” là một *nhà tiên tri*. Đức Giê-hô-va đã gọi Ê-xê-chi-ên là “con của loài người.” Chúa Jêsus đến

trong ba danh xưng: Con Người, Con vua Đa-vít, Con Đức Chúa Trời. Ngài tự xưng Ngài là “Con Người” để dân sự hiểu, vì Ngài là Đấng Tiên Tri mà Chúa là Đức Chúa Trời sẽ đẩy lên.

¹³⁵ Bây giờ để ý, rồi Ngài đã hứa điều gì? Con Người sẽ bày tỏ chính Ngài một lần nữa ngay trước thời điểm đó, trước khi bị lửa hủy diệt. Và đó là dấu hiệu cuối cùng mà Áp-ra-ham đã thấy trước khi đưa con được hứa đến; và ông trở lại thành một thanh niên, và bà trở lại thành một phụ nữ trẻ. Trước khi...Bây giờ để ý, Kinh Thánh nói cụ thể điều đó, bây giờ chúng ta phải trông chờ điều đó.

¹³⁶ Và rồi nếu chúng ta nhìn thấy thế giới trong sự bại hoại và những điều ở trong nó ngày nay, được thực hiện theo cách của nó, thế thì làm sao chúng ta có thể nói điều đó đúng và không nói điều này là đúng? Bởi vì, người nào đó, anh em đang dựa vào sự hiểu biết của họ, và không phải sự hiểu biết về Chúa Sự Sống là Đấng mà đã ở đó tại cổng thành Sô-đôm. Bây giờ, chúng ta để ý, chúng ta không dựa vào sự hiểu biết của chính mình.

¹³⁷ Nô-ê đã không dựa vào sự hiểu biết của ông. Đó là một thời đại khoa học vĩ đại, nhưng ông không dựa vào sự hiểu biết của mình về thời đại của mình. Nhưng ông nương dựa vào lời hứa của Đức Chúa Trời, và hành động bởi quyền năng của Đức Chúa Trời, và chuẩn bị một con tàu để cứu nhà mình. Khi mà, nó hoàn toàn trái ngược với lẽ thường; không có nước ở trên đó, chưa bao giờ có. Nhưng ông biết, nếu Đức Chúa Trời phán sẽ có, thì sẽ có. Vì vậy ông không dựa vào sự hiểu biết của chính mình, nhưng bởi đức tin ông hành động bởi Lời của lời hứa của Đức Chúa Trời. Thánh Linh đã cảm động ông, và ông đã làm điều đó.

¹³⁸ Áp-ra-ham, ông không dựa vào sự hiểu biết của mình về đời sống con người. Ông đã cưới vợ lúc mười bảy tuổi. Lúc này đây, ông bảy mươi lăm tuổi, và bà sáu mươi lăm tuổi, trẻ hơn ông mười tuổi. Nhưng Áp-ra-ham đã không dựa vào sự hiểu biết của ông, khi Đức Chúa Trời phán rằng Ngài sẽ ban cho ông một đứa con trai bởi Sa-ra. Nhưng ông đã gọi bất cứ điều gì, bất cứ bằng chứng khoa học nào mà trái ngược với Lời Đức Chúa Trời, bất cứ sự học hỏi nào bên ngoài Lời Đức Chúa Trời, dường như nó không phải vậy. Và ông dâng lời ngợi khen Đức Chúa Trời, mạnh

mẽ, dâng Ngài sự ngợi khen. Ông thậm chí không nghĩ đến việc nhìn vào thân thể của chính mình hay sự chết của thân thể Sara, hay—hay thân thể của ông. Ông đã không xem xét điều gì, nhưng nương dựa trên lời hứa của Đức Chúa Trời. Ông không dựa trên sự hiểu biết của chính mình. Ông không dựa trên lý trí.

¹³⁹ “Ồ,” anh em nói, “Anh Branham, thật hợp lý để Đức Chúa Trời không chữa lành người đau, chúng ta có rất nhiều bác sĩ giỏi.”

¹⁴⁰ Kinh Thánh nói, “Chúng ta vứt bỏ những lý lẽ.” Chúng ta không lý luận. Đức tin không lý luận. Đức tin tin và chấp nhận. Để ý.

¹⁴¹ Nhưng ông đã tin thay vì không tin; và gọi những điều mà không có, như thể chúng đã có, mà hoàn toàn chống lại bất kỳ lý luận nào. Nhưng ông không lý luận. Ông chỉ tin điều đó. Không có lý do nào có thể chứng minh rằng đứa bé đó có thể được sinh ra. Người đàn bà đó đã qua thời kỳ mãn kinh khoảng hai mươi năm, và thân thể của ông như đã gần chết. Và khi ông được một trăm tuổi, hai mươi lăm năm sau, ông vẫn còn dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời, chống lại bất kỳ loại hiểu biết nào. Nhưng bởi đức tin, ông biết rằng Đức Chúa Trời sẽ giữ Lời Ngài. Ông không dựa vào sự hiểu biết của chính mình.

¹⁴² Điều gì xảy ra nếu Môi-se dựa vào sự hiểu biết của chính mình, khi Đức Chúa Trời bảo ông rằng ông sẽ—đem Pha-ra-ôn... hay dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi tay Pha-ra-ôn? Điều gì sẽ xảy ra nếu ông dựa vào sự hiểu biết của chính mình, khi ông ở đó bên Trục Lửa, khi Đức Chúa Trời phán, “Hãy đi xuống và Ta sẽ ở cùng các ngươi”? Điều gì sẽ xảy ra nếu ông dựa vào sự hiểu biết của mình khi ông mang họ đến Biển Đỏ, và ở đó họ đã ở dưới nước, và ở đây Đức Chúa Trời đã hứa với họ miền đất hứa? Điều gì xảy ra nếu ông dựa vào sự hiểu biết của chính mình, “Làm thế nào tôi sẽ băng qua đó? Chúng ta không có thời gian để xây dựng một cây cầu. Đây là đội quân đang đến ngay phía sau chúng ta. Đây là những ngọn núi ở hai bên. Đây là nước trước mặt chúng ta, Biển Đỏ”?

¹⁴³ Bây giờ, nếu ông dựa vào sự hiểu biết của chính mình, ông sẽ giơ tay lên và chạy, sắp mình dưới chân Pha-ra-ôn, nói, “Hỡi

Pha-ra-ôn, hãy tha thứ cho tôi, tôi đã làm sai.”

¹⁴⁴ Nhưng ông không dựa vào sự hiểu biết của chính mình. Nhưng ông đã cầu nguyện, và Đức Chúa Trời bảo ông hãy bước tới, và biến cả mở ra, mà chống lại mọi lý lẽ. Nhưng ông không dựa vào sự hiểu biết của chính mình.

¹⁴⁵ Điều gì xảy ra nếu Giô-suê, khi ông đi qua đó với mười giáo phái khác, và bước qua đó và thấy miền đất hứa đó của Đức Chúa Trời, và sẽ trở lại với họ và nói, “Bây giờ chờ một chút. Điều đó đúng. Chúng tôi trông giống như những con châu chấu. Họ là những người khổng lồ. Làm sao chúng ta có thể chiếm được chúng? Chúng ta thậm chí không có gươm; chỉ những gì chúng ta đã nhặt được. Làm sao chúng ta có thể đi vào và chiếm lấy vùng đất đó? Ồ, nó hoàn toàn không thể được. Họ đông hơn chúng ta, gấp năm mươi lần. Họ là những người lính được huấn luyện, và chúng ta không là gì ngoài một đám người chần cừu và những người lem nhem nhếch nhác ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Bằng cách nào? Chúng ta thậm chí không có cái khiên và các thứ, làm sao chúng ta sẽ chiếm nó được?”

¹⁴⁶ Tại sao, sự hiểu biết chắc chắn sẽ chứng minh rằng họ không thể làm điều đó. Bất cứ nhà quân sự nào giống như ông, hay Môi-se, không thể dựa vào sự hiểu biết của chính họ. Nhưng sự hiểu biết của họ, họ không dựa vào. Nhưng họ biết rằng Đức Chúa Trời đã phán, “Ta đã ban cho các ngươi xứ đó. Hãy đi chiếm lấy nó!”

¹⁴⁷ Đừng dựa vào sự hiểu biết của chính mình. Nếu anh em dựa vào sự hiểu biết của chính mình ngày hôm nay khi anh em đau ốm, có lẽ đang ngồi trong xe lăn, sắp chết vì bệnh ung thư, bệnh tim, và bác sĩ nói rằng quý vị sẽ chết, nếu anh em dựa vào sự hiểu biết đó, anh em sẽ chết. Nhưng chớ nương dựa vào sự hiểu biết đó. Chắc chắn không.

¹⁴⁸ Còn tại những bức tường thành Giê-ri-cô, mà họ nói rằng họ có thể chạy một cuộc đua xe ngựa trên đỉnh của chúng, những bức tường lớn vĩ đại đó thì thế nào? Đức Chúa Trời phán, “Hãy đi lên đó và đi vòng quanh nó rất nhiều lần, và thổi kèn và tất cả các người la lên, và bức tường sẽ sụp đổ.” Ồ, đó là, hoàn toàn, sẽ là ngớ ngẩn đối với tâm trí xác thịt. Nhưng Giô-suê, biết những

bức tường đó dày như thế nào, bởi vì ông đã xây nhiều bức tường ở dưới xứ Ê-díp-tô. Ông biết chất xi măng ở trong chúng, chúng đã chặt chẽ như thế nào, để giữ cho họ những cuộc đua xe ngựa trên đỉnh, và thậm chí những ngôi nhà được xây dựng trên nó. Nhưng ông không dựa vào sự hiểu biết của chính mình. Ông tin những gì Đức Chúa Trời đã phán là lẽ thật, và vâng theo Lời Ngài, và những bức tường đã sụp đổ. Không dựa vào sự hiểu biết của chính mình.

149 Điều gì sẽ xảy ra nếu ông ấy đang chiến đấu trong trận chiến đó, và, như tôi đã giảng vào Chúa nhật, và rồi mặt trời đang lặn dần, kẻ thù đã bị đánh đuổi...Đêm đó họ đã đến với nhau và họ sẽ đến với một lực lượng khác, giết chết nhiều người của ông. Bây giờ điều gì xảy ra nếu ông nói, “Tôi cần chút ánh sáng ban ngày. Tôi phải có nhiều ánh sáng mặt trời hơn.Ồ, bây giờ hãy đợi một chút. Đức Chúa Trời thiết lập trật tự này, và mặt trời quay vì vậy thế giới quay. Bây giờ chúng ta hãy xem, nếu tôi nói mặt trời ngừng lại...Có lẽ nếu thế giới dừng lại bây giờ, thì nó sẽ mất đi lực hấp dẫn của nó, tôi sẽ rơi xuống chẳng?”

150 Ông đã không lắng nghe sự hiểu biết của mình. Điều duy nhất ông nói, là, “Hỡi mặt trời, hãy đứng yên; và, hỡi mặt trăng, người hãy ở lại nơi người đang đứng,” và nó đã vâng lời ông. Ông không nương dựa vào sự hiểu biết của chính mình. Nhưng ông nương vào lời hứa của Đức Chúa Trời, “Ta đã ban cho các người xứ đó; hãy đi chiếm lấy nó.”

151 Ngài đã ban cho anh em lời hứa của Đức Thánh Linh. Anh em có thể có được Điều đó trong hội đồng này. Anh em có thể có được Nó bây giờ.

152 Đừng dựa vào, “Anh biết đấy, tôi mệt mỏi. Tôi nói với anh em, tôi ăn bữa tối quá nhiều. Tôi—tôi—tôi không muốn John thấy tôi làm điều này.”Ồ, vì Chúa! Anh em đang dựa vào sự hiểu biết của chính mình.

153 “Lời hứa dành cho các người, và con cái các người, thuộc về họ là hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

154 “Bác sĩ nói tôi sẽ chết. Ông ấy đã khám cho tôi, và nói tôi bị

bệnh ung thư này, tôi đã bị bệnh này, hay là bất cứ cái gì. Tôi phải chết.” Đừng dựa vào sự hiểu biết đó. Đức Chúa Trời là Chúa Đức Chúa Trời của anh chị em, Đấng chữa lành mọi bệnh tật của anh chị em. Vì vậy đừng dựa vào sự hiểu biết đó, đừng dựa vào sự hiểu biết của con người. Hãy nương dựa vào sự thông sáng của Đức Chúa Trời.

155 Điều gì về Sam-sôn, ngoài cánh đồng, khi quân Phi-li-tin, một ngàn người chạy đến trên ông? Và ông đang đứng đó, một người tóc quăn, nhỏ bé, cao khoảng chừng đó. Ông không, ồ, ông không phải là một người dùng kiếm, bởi vì ông không biết; ông không được huấn luyện, huấn luyện quân sự. Ông chỉ là một người nhỏ bé tóc quăn, giống như yếu đuối, với bảy cái lọn tóc buông xuống, con trai của mẹ, đang đứng ngoài đó, và ở đây một ngàn người Phi-li-tin đến. Ồ, ông không có gì trong tay. Ông nhìn xuống, và ông tìm thấy một cái xương hàm, bạc trắng, cũ của con la, và ông nhặt nó lên.

156 Bây giờ nói, “Hãy xem, bây giờ, tôi sẽ không làm gì nhiều với *điều này*, bởi vì họ đội mũ sắt trên đầu là... Họ là những người Phi-li-tin, tất cả họ là những người lính, họ đều có gươm giáo. Tất cả họ đều có khoác áo giáp. Và những chiếc mũ sắt của họ nặng khoảng mười lăm cân mỗi người, những người đàn ông to lớn, tất cả đều xuất hiện. Ồ, nếu tôi đã từng đánh với cái xương hàm cũ này của con la, vào một trong những cái mũ sắt, ồ, nó sẽ vỡ ra từng mảnh. Đó là tất cả”?

157 Ông không dựa vào sự hiểu biết của mình. Ông chỉ lấy những gì có trong tay mình, và bắt đầu đánh người Phi-li-tin. Và sau khi ông đã đánh bại một ngàn người trong số họ, ông vẫn còn giữ cái xương hàm trong tay mình. A-men.

158 Tôi không quan tâm thần học của con người nói gì, đừng dựa vào điều đó. Hãy dựa vào Lời Đức Chúa Trời, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Chắc chắn, ông đã tin điều đó.

159 Điều gì sẽ xảy ra nếu Đa-vít đã lắng nghe Sam-... thần học của Sau-ơ? Gô-li-át đứng ngoài đó với sự huênh hoang khoác lác của mình, và tất cả mọi người đều khiếp sợ; Sau-ơ, cao hơn hết thầy quân đội cái đầu và vai. Gô-li-át nói, “Hãy chọn người nào đó đi

ra và đấu địch cùng ta. Không cần tất—tất cả chúng ta phải chết. Nếu ta giết các người, thì các người hầu việc chúng ta. Và nếu người giết ta, ồ, chúng ta sẽ hầu việc các người,” bởi vì hắn đã có lợi thế hơn. Đó là cách ma quỷ thích làm, khi nó đã có cả toàn bộ thần học viện của nó ở ngoài, và tất cả chúng, khi hắn đang đến, đây.

¹⁶⁰ Chàng thiếu niên nhỏ bé Đa-vít đang đi dạo quanh đó, một miếng da cừu trên người; hồng hào, lưng hơi khòm, một người nhỏ bé khoảng bốn mươi lăm, năm mươi ký. Chàng nói, “Người muốn nói với ta rằng đạo quân của Đức Chúa Trời hằng sống, đã cắt bì theo một giao ước, sẽ đứng đó và để cho người Phi-lit-tin không cắt bì đó thách thức quân đội của Đức Chúa Trời hằng sống sao?”

¹⁶¹ Sau-lơ nói, “Hãy đến đây, chàng trai.” Ông nói, “Ta ngưỡng mộ lòng can đảm của người, nhưng những ngày của phép lạ đã qua rồi. Chúng ta không có chuyện như thế, đây. Và để ta nói với người đôi điều, người có thể cho thấy thẻ thông công gì, hiểu không? Người thậm chí không có áo giáp. Người không có gì ngoài một cái trành ném đá trong tay. Thấy không? Người không có bằng Tiến sĩ Triết hoặc Tiến sĩ Luật. Làm sao người sẽ làm điều này? Ồ, người đó là một chiến binh. Ồ, hắn là—hắn là một Tiến sĩ Thần đạo, Luật, Tiến sĩ Triết, LL.Q. Ồ, hắn ta có rất nhiều bằng cấp, hắn có thể dán đầy một bức tường với chúng. Còn người là ai? Một kẻ chần chừ.”

¹⁶² Ông nói, “Nhưng tôi muốn nói với vua đôi điều.” Ông nói, “Vua biết gì không?” Nói, “Tôi đang chần chừ của cha tôi ở ngoài đó, và,” nói, “một con sư tử đến và vồ lấy một con trong chúng, và chạy đi. Và vua biết đấy, tôi đã lấy cái trành ném đá nhỏ này và đuổi theo nó, và hạ gục nó. Tôi lấy con—con chần chừ ra khỏi miệng nó, và nó đứng dậy chống lại tôi khi tôi làm vậy. Tôi chỉ lấy con dao và giết chết nó.” Nói, “Tôi đã tiếp tục quay lại. Và ở đây một con gấu đến, đuổi theo con chần chừ đó, và tóm lấy nó và chạy ra ngoài. Tôi cũng giết chết nó.” Chàng nói, “Vậy thì Đức Chúa Trời...Không phải bằng Tiến sĩ Triết của tôi, không phải sự hiểu biết của riêng tôi. Tôi không thể nói cho vua biết tôi làm điều đó như thế nào. Tôi không biết nó được thực hiện như

thế nào. Nhưng Đức Chúa Trời,” a-men, “Đức Chúa Trời đã giải cứu tôi ra khỏi cẳng gấu và sư tử, ắt Ngài sẽ giải cứu tôi khỏi tay người Phi-li-tin không cắt bì kia!”

¹⁶³ Một giám mục, Sau-lơ, nói, “Người biết đấy, ta tin người được ơn kêu gọi, anh bạn à. Ta sẽ bảo người, nếu người đến đây, ta sẽ dạy người cách đấu tay đôi, đấy. Và ta sẽ nói cho người biết, ta—ta là tiến sĩ, vì vậy người hãy mặc áo giáp của ta vào. Ta muốn mặc bộ đồ cho người.” Đa-vít đứng đó, và họ cho ông bằng Tiến sĩ Triết học, bằng Tiến sĩ Luật, và tất cả điều đó, và—và anh chàng tội nghiệp thậm chí không thể cử động. Ông không biết làm thế nào.

¹⁶⁴ Ông nói, “Tôi không bao giờ chứng minh điều này. Chiếc áo giáo hội đó không phù hợp với tôi. Hãy cởi nó ra. Hãy để tôi đi với những gì Đức Chúa Trời đã giúp đỡ tôi.” Đó là đức tin vào quyền năng của Đức Chúa Trời. Và ông—ông không dựa vào sự hiểu biết của chính mình. Ông không dựa vào những gì người khác nói. Ông nương dựa vào đức tin. Bởi vì, ông biết nếu Đức Chúa Trời đã cứu ông khỏi cẳng gấu, Ngài cũng sẽ cứu ông khỏi người Phi-li-tin đó!

¹⁶⁵ Ồ, nếu Đức Chúa Trời yêu thương anh chị em đủ để mang anh chị em ra khỏi tội lỗi và đổ đầy anh chị em bằng Đức Thánh Linh, thì có chuyện gì với các bạn những người yếu đuối tội nghiệp khắp đất nước, Ngài sẽ không giải cứu các bạn khỏi sự đau khổ của mình khi Ngài đã hứa Ngài sẽ làm điều đó sao? Lời Đức Chúa Trời đã phán vậy. Ngài sẽ làm điều đó. Chắc chắn, Ngài đã giơ tay giải cứu người.

¹⁶⁶ Ồ, mỗi một vị tiên tri, điều gì sẽ xảy ra nếu họ dựa vào sự hiểu biết riêng của họ trong thời đại của họ? Họ đã không hề bước đến với những thầy tế lễ và những thầy tế lễ thượng phẩm, và gọi những người đó là “những bức tường màu trắng” và mọi thứ khác. Họ không bao giờ nói tiên tri trái ngược với họ. Họ đã giống như một số nhà tiên tri hiện đại, sẽ thỏa hiệp, mặc những bộ quần áo đẹp, và ở trong các cung điện của nhà vua.

¹⁶⁷ Điều gì sẽ xảy ra nếu Giăng cố gắng dựa vào sự hiểu biết của chính mình? Nhưng ông đã bước thẳng đến.

168 Họ nói, “Này, đợi một chút, Giảng, ông đừng giảng về *Hôn Nhân Và Ly Dị*.”

169 Ông bước ngay đến chỗ của Hê-rốt, và ông nói, “Vua không được phép lấy nàng.” Vâng, thưa quý vị.

Nói, “Ồ, anh biết đó là ai không? Đó là người tuyên-...”

“Tôi không quan tâm đó là ai.” Ông không nương dựa vào.

170 Nói, “Bây giờ anh biết mình không có nhiều. Anh từ đồng vắng này xuống đây. Hiệp hội sẽ không tiếp nhận anh, nếu anh hành động như thế.” Ông không quan tâm đến bất kỳ hiệp hội nào. Ông không dựa vào sự hiểu biết của chính mình, nhưng dựa vào sự hiểu biết của Đức Chúa Trời. Chắc chắn.

171 Có một người đã dựa vào sự hiểu biết của chính mình, và tên người đó là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt.Ồ, ông ta...Tôi—tôi không hiểu ông ta có thể làm điều đó như thế nào. Ông đã bước đi mặt đối mặt với Đấng Christ, giống như Ê-va đã làm lúc ban đầu. Ông đã thấy sự chứng thực, ông đã nhìn thẳng vào mặt Đức Chúa Trời, giống như Ê-va đã làm trong sự mát mẻ của buổi chiều tối. Ê-va đã nhìn xem Đấng Christ, trong buổi chiều tối mát mẻ, trong vườn. Và Giu-đa đã ngồi trong sự mát mẻ của buổi chiều tối, trong vườn Ghết-sê-ma-nê và nhiều nơi, và đã nhìn vào Đấng Christ giống như vậy; đã nghe Ngài dạy, chứng minh chính Ngài bằng Lời, được chứng thực là Đấng Tiên Tri mà Môi-se đã nói về sẽ được sống lại. Và nói với họ trong Kinh Thánh Ngài là Ai, và tất cả về điều đó. Họ đã thấy điều đó được chứng minh bởi Đức Chúa Trời, rằng Ngài đã có, và rồi ông nương cậy vào sự hiểu biết của chính mình. Ủm!

172 Làm thế nào ông có thể làm điều đó? Đó là bởi vì ông chưa bao giờ có nó ở đây, ngay từ đầu. Ông không phải là một hạt giống nảy mầm. Ông là con trai của sự diệt vong, được sinh ra từ sự diệt vong, trở lại với sự diệt vong. Bây giờ chúng ta để ý. Nhưng ông đã đi ra, và có lẽ ông đã có một ý tưởng về sự hiểu biết của mình. Ông có thể nghĩ rằng Chúa Jêsus...Ông đã rất kính trọng Ngài, “Bây giờ, anh biết đấy, tôi có thể bán Ngài với giá ba mươi miếng bạc. Và nếu tôi làm thế, tôi sẽ có một số tiền, và tôi có thể làm điều gì đó với điều đó. Và Ngài có thể giải cứu chính

Ngài.” Đấy, ông đã không biết, trong Kinh Thánh, rằng ông đã dấy lên để nhận lấy chỗ giống như vậy.

¹⁷³ Và dân sự ngày nay cũng không nhận ra họ đang ở trong tình trạng nào. Nó được định trước cho hội thánh Lao-đi-xê này ở trong tình trạng này, đặt Đấng Christ ở bên ngoài. Và Ngài đang gõ cửa, cố gắng trở vào. [Anh Branham gõ trên bục giảng—Bt.] Mặc dầu, không có nơi nào hợp tác cả. Chứng thực Lời Ngài trong thời đại bây giờ, giống như Ngài đã làm trong mọi ngày, và họ bước đi ngay lập tức khỏi nó. Dựa vào sự hiểu biết của chính họ, đó là—đó là tất cả chỉ có thể thôi.

¹⁷⁴ Hay là, có lẽ, chúng ta hãy nói điều này, điều mà—mà ông ấy nghĩ, có lẽ, nếu ông đã bán Đấng Christ với giá ba mươi miếng bạc, ồ, rằng ông sẽ có một—một sự thông công với một số giáo phái lớn của thời đó, những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê. Ông sẽ nói, “Bây giờ hãy đợi, Ngài có thể tự lo liệu cho Ngài. Tôi đã thấy Ngài trong những trận chiến lớn; Tôi—tôi biết rằng—rằng Ngài có thể lo liệu cho chính Ngài. Vì vậy tôi có thể kiếm một số tiền, hầu như là một—một số tiền nghỉ hưu nhỏ, như nó đã có. Và rồi, một lần nữa, tôi có thể có một chỗ đứng tuyệt vời với những giáo hội này ngày hôm nay, nếu tôi phản bội Ngài.” Thấy không? Nhưng ông dựa vào sự hiểu biết của chính mình, thay vì sự hiểu biết rằng Đó là Lời được chứng thực của Đức Chúa Trời, và ông đã làm với Chúa Jêsus đúng như những gì Kinh Thánh đã nói ông sẽ làm.

¹⁷⁵ Và, ngày nay, thế giới giáo hội đã quay bỏ Đấng Christ, trong những ngày sau rốt này, hoàn toàn chính xác như Sách Khải huyền đã nói họ sẽ làm điều đó. Đó là linh của Giu-đa lần nữa, trong hình thức giáo hội, “Có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ Lời.” Thấy không? Đúng vậy. Bây giờ, ồ, chao ôi, nó đã dẫn đến kết quả gì? Sự chết, giống như nó đã làm với Ê-va. Và điều đó xảy ra với tất cả những người khác mà cố gắng xuyên tạc Lời Đức Chúa Trời và dựa vào sự hiểu biết của chính họ. Thậm chí bây giờ họ bán, không phải với giá ba mươi miếng bạc, nhưng có thể trở thành, ồ, một sĩ quan lớn nào đó, một kinh nghiệm thần học nào đó. Thậm chí sẽ không đáng giá ba mươi miếng bạc, nhưng dù sao đi nữa họ cũng bán nó; bán sự hiểu biết của

họ về Đức Chúa Trời, đi, cho một việc như thế.

¹⁷⁶ Thật khác hẳn với Thánh Phao-lô uyên bác vĩ đại, người có tất cả sự hiểu biết mà ông có thể khoe khoang. Nhưng ông đã nói, “Tôi đã bác bỏ toàn bộ sự việc, những lý lẽ của mình, xuống. Ngày nọ tôi đã gặp một Trụ Lửa, trên đường đi xuống Đa-mách.” Và ông nói, “Tôi không bao giờ đến với anh em bằng lời nói xuất sắc, bởi vì, nếu tôi làm vậy, anh em sẽ tin cậy vào sự khôn ngoan của con người. Nhưng tôi đến với anh em trong quyền năng và sự biếu lộ của Đức Thánh Linh, để, anh em sẽ nương dựa trên Lời Đức Chúa Trời.” A-men. Nói, “Nếu một Thiên sứ từ Trời đến, giảng bất cứ điều gì khác, hãy để người đó bị nguyên rửa,” Ga-la-ti 1:8. Đúng vậy. Không, thưa ông. Ông không bao giờ.

¹⁷⁷ Người đàn bà nhỏ bé bên giếng, bà đã sống vô đạo đức. Nhưng, bà biết rằng các giáo hội đã dứt phép thông công với bà và, nhưng bà không bao giờ dựa vào sự hiểu biết của chính mình, khi bà gặp Người này bên giếng, Đấng đã kể cho bà mọi tội lỗi mà bà đã làm, bà chạy vào thành. Bấy giờ, thật không đúng cho một người đàn bà làm điều đó, đi vào và nói bất cứ điều gì, bởi vì bà là một gái điếm. Nhưng khi bà đã gặp Chúa Jêsus, bà không bao giờ dựa vào sự hiểu biết của dân sự, thời đó. Bà đến, nói, “Hãy đến, xem một Người đã bảo tôi những điều tôi đã làm. Đây chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao?” Bà không bao giờ dựa vào sự hiểu biết của mình. Không.

¹⁷⁸ Trinh nữ Ma-ri, khi Thiên sứ Gáp-ri-ên gặp nàng và nói với nàng rằng nàng sẽ có con, mà không có sự đụng chạm với người nam. Chà! Chưa bao giờ. Nàng không bao giờ dựa vào sự hiểu biết của chính mình, rằng một người đàn bà không thể có con mà không có một—một người chồng. Nàng không dựa vào điều đó. Nhưng nàng nói, “Tôi đây là tôi tớ Chúa, xin sự ấy xảy ra cho tôi theo như Lời Ngài.” Nàng không nói, “Tôi sẽ làm điều đó như thế nào? Và khi nào tôi sẽ làm điều đó? Và tất cả điều này sẽ xảy ra như thế nào?”

¹⁷⁹ Thiên sứ phán, “Đức Thánh Linh sẽ phủ bóng người; và Đấng Thánh đó sẽ được sanh ra sẽ được gọi là Con Đức Chúa Trời.”

¹⁸⁰ Nàng nói, “Tôi đây là tôi tớ Chúa.” Nàng đã không lấy lý lẽ của mình, rằng điều đó không thể được thực hiện. Nàng chỉ nói,

“Tôi đây là tôi tớ Chúa.” Đúng vậy. Để ý.

¹⁸¹ Người—người phụ nữ mà bị băng huyết, bác sĩ nói với bà, nói, “Không có hy vọng.” Bà đã dành tất cả cuộc sống của mình, với các thầy thuốc, và không ai trong số họ có thể giúp đỡ bà. Và bà không dựa vào điều đó. Khi Chúa Jêsus...Bà bước qua đám đông, và bà nói, “Tôi tin nếu tôi có thể chạm vào áo Người đó, tôi sẽ được khỏe mạnh.” Bà ấy đi qua.

¹⁸² “Bây giờ hãy đợi, bác sĩ nói, ‘Chị không thể khỏe mạnh được.’” Bà đã bị bệnh băng huyết này trong nhiều năm. Bà trở nên yếu hơn mọi lúc, và tệ hơn. Các bác sĩ đã bó tay. Đó là tất cả sự hiểu biết họ có.

¹⁸³ Nhưng bà đã nói, bởi đức tin! Không có lời Kinh Thánh nào bảo bà làm điều đó. Nhưng bà nói, “Nếu tôi có thể chạm vào vạt áo Ngài, tôi sẽ được khỏe mạnh,” và bà đã lén vào và chạm vào Ngài. Bà bước lui, ngồi xuống.

¹⁸⁴ Chúa Jêsus quay lại và phán, “Ai đã sờ đến Ta?” Nhìn quanh cho đến khi Ngài tìm thấy bà. Ngài đã nói với bà về bệnh băng huyết của bà.

¹⁸⁵ Và bà cảm thấy vào lúc đó, trong chính thân thể mình. Bà không thể chứng minh điều đó lúc đó, nhưng bà cảm thấy trong chính cơ thể mình rằng bệnh băng huyết của bà đã ngừng lại. Bà không hề lý luận, “Nếu bác sĩ đã từ chối bà ấy, làm sao có thể giúp được điều gì khác cho bà?” Bà không bao giờ đi đến lý lẽ, nhưng bà đã đi đến với đức tin.

¹⁸⁶ Vậy thì, Kinh Thánh nói, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, ngày nay, có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Đúng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Đừng đi đến lý lẽ, nói, “Ồ, đó là...”

Ngài phán, “Ngày nay Ngài là thế. Ngài ngay bây giờ là một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta. Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!”

¹⁸⁷ Anh em nghĩ gì khi tôi ở ngoài đó như một thầy giảng Báp-tít, và Thiên sứ đó của Chúa đã gặp tôi ở ngoài đó và ủy thác cho

tôi đi làm điều này mà tôi đang làm? Ồ, mục sư của tôi nói, “Anh bị điên rồi. Ồ, anh đã gặp một cơn ác mộng, anh à.”

Tôi nói, “Tốt hơn anh nên lấy thẻ thông công của tôi ngay bây giờ.”

¹⁸⁸ Bây giờ, ông nói, “Làm sao anh có thể, thậm chí không có bằng trung học phổ thông, mà đi giảng khắp thế giới? Làm sao anh có thể cầu nguyện cho các vua và những người cầm quyền, và anh—anh—anh thậm chí không thể sử dụng đúng ngữ pháp của mình?”

¹⁸⁹ Tôi đã không tin vào ngữ pháp của mình. Tôi đã không tin vào bất kỳ khả năng nào mà tôi có. Tôi đã được ủy thác. Ha-lê-lu-gia! Và tôi đã không đi đến những lý lẽ. Nếu tôi đã lắng nghe những lý lẽ, có lẽ đã có hàng ngàn người chết, cách đây nhiều năm. Nhưng tôi đã mang một Sứ điệp chính xác như Ngài đã phán, đi khắp nơi trên thế giới.

¹⁹⁰ Và tôi sẽ đi lần nữa, bởi ân điển của Đức Chúa Trời; không phải bởi những lý lẽ, nhưng bởi một sự ủy thác. Ha-lê-lu-gia! Tôi không dựa vào...Anh em nói, “Anh đã năm mươi lăm tuổi.” Nếu tôi đã chín mươi lăm tuổi, điều đó không có ý nghĩa gì cả. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời giống như Ngài đã ở với Áp-ra-ham. Vâng, thưa quý vị. Đừng dựa vào sự hiểu biết của chính mình.

¹⁹¹ Và sau khi dấu hiệu phát ra, và Tiếng theo sau, và các giáo hội bắt đầu từ chối tôi và đóng cửa lại, dựa trên sự Dạy dỗ, mà bất cứ ai trong số họ không dám đứng trước tôi để nói Nó đúng hay sai. Tôi thách thức bất cứ ai trong số họ. Ừ-m. Không phải là thông minh, nhưng tôi biết mình đang ở đâu. Đúng vậy. Họ đã làm gì? Họ đã làm gì? Họ đóng mọi cánh cửa. “Bây giờ anh định làm gì?”

¹⁹² Ngày nọ, trên núi, tôi đang đứng ở đó. Tôi nói, “Lạy Chúa, con có một cánh cửa rộng mở trong cả nước, theo như con biết, đó là Phoenix, Arizona.” Anh em là người duy nhất tôi có. Và tôi bắt đầu xuống núi. Thật rõ ràng như tôi đã từng nghe bất cứ ai nói, nói, “Điều đó là gì với người? Hãy theo Ta.” Thế thì, không dựa trên sự hiểu biết của riêng tôi. Tôi sẽ nương dựa trên lời hứa của Ngài.

193 Ô, thưa bạn, đừng dựa vào những lý lẽ. Rồi bạn kêu lên, với Eddie Perronet ngày xưa:

Ngôi Danh Jêsus vinh hiển quyền oai!
 Các Thiên sứ sắp trước ngai;
 Cung hiến vương miện hoàng gia,
 Và tôn Ngài là Chúa của muôn loài; (Hừ!)
 Cung hiến vương miện tôn Ngài là Chúa của
 muôn loài.

194 Đúng vậy. Đừng dựa vào những gì bạn nghĩ, những gì người khác nghĩ. Bởi đức tin chấp nhận lời hứa của Đức Chúa Trời. Bạn sẽ làm điều đó chứ? Bây giờ, không phải là người nào khác đã làm điều đó, cho dù họ không làm điều đó, nhưng còn bạn thì sao? Bạn sẽ làm gì với Chúa Jêsus được gọi là Đấng Christ này, điều đó làm cho chính Ngài được biết đến trong thời đại này, giống như Ngài đã làm trong thời đó? Các bạn có tin Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Chúng ta hãy cầu nguyện.

195 Lạy Chúa Jêsus, Vua của các vua, Chúa của các chúa, Đức Chúa Trời của các thần, Đức Chúa Trời của mọi quyền lực; Đấng Đầu Tiên, Đấng Cuối Cùng; An-pha, Ô-mê-ga; Khởi Nguyên và Tận Cùng; Sao Mai Sáng Chói, Hoa Hồng Sa-rôn, Hoa Huệ trong Trũng, Cội Rễ và Chồi của Đa-vít; xin đến, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!

196 Xin ban phước cho đám đông này, Chúa ôi. Điều này...[Bằng trống—Bt.] chỉ sẵn sàng để bắt đầu ngày mai. Chúng con đã có một buổi nhóm nhỏ ở đây, và Ngài đã ban phước cho chúng con trong đó. Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho chúng con. Con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ tiếp tục bày tỏ chính Ngài cho chúng con. Xin ban phước cho chúng con tối nay. Xin giúp chúng con bây giờ. Chúng con là những người có nhu cầu.

197 Và, lạy Chúa, Ngài biết con không thích quở trách dân sự, nhưng làm sao con có thể dập tắt sự cháy thánh đó? Con không thích làm điều đó, Chúa ôi. Ngài biết đời sống con, tấm lòng của con. Con phải làm điều đó. Và con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ giúp con làm điều đó. Chỉ ban cho con ân điển, và không bao

giờ để con dựa vào sự hiểu biết của riêng con, nhưng xin cho con nương dựa vào lời hứa của Ngài. Nhân Danh Chúa Jêsus. A-men.

198 Tôi muốn anh chị em, mọi người, thật sự cung kính chỉ trong vài phút. Trong đám đông người này, có những người nam và người nữ đang ngồi ở đây, không nghi ngờ gì, là những người bị đau. Bao nhiêu người đau ốm và bệnh tật ở đây? Hãy giơ tay lên. Chỉ nói, “Tôi cần Đức Chúa Trời.” Cứ giơ tay lên ngay bây giờ, “Tôi cần Đức Chúa Trời.”

199 Bây giờ, tôi không biết nhiều người. Tôi biết ba chàng trai này đang ngồi ngay tại đây. Tôi biết Ông Dauch và vợ ông đang ngồi ở đó. Tôi nghĩ, tôi nghĩ đây là Chị Moore. Tôi không chắc lắm. Đúng thế không, Chị Moore? Ngoài ra điều đó, tôi đoán là thế, hoặc, cho Anh Mike và bực giảng. Đó là theo như tôi thấy mà tôi biết.

200 Nhưng Cha trên Trời là Đấng đã hứa, và trong ngày hôm nay Ngài sẽ chứng thực chính Ngài trong thời đại này, hoàn toàn chính xác như cách Ngài đã làm tại Sô-đôm. Ngài đã hứa điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Biểu lộ chính Ngài! Anh chị em có tin điều đó không? [“A-men.”]

201 Bây giờ nếu anh em sẽ cầu nguyện, và bởi đức tin! Bây giờ, đừng cố gắng lý luận, “Làm sao tôi có thể chạm đến Ngài như là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm?”

202 Bây giờ, Kinh Thánh nói, Tân Ước, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm ngay bây giờ. Ngài tiếp tục là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm theo ban Mên-chi-xê-đéc. Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đời đời. Không có Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm nào khác ngoài Ngài. Không có đấng trung bảo nào khác giữa Đức Chúa Trời và loài người, ngoài Đấng Christ Con Người.” Đúng vậy. Ngài là Đấng duy nhất, và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

203 Bây giờ, nếu Ngài vẫn giữ nguyên Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đó, và Kinh Thánh nói, “Chúng ta có thể chạm vào Ngài bởi sự cảm thông sự yếu đuối của chúng ta,” giống như người đàn bà nhỏ bé đó đã chạm vào áo Ngài, đức tin của anh em có thể chạm đến Ngài tối nay và Ngài sẽ hành động giống như vậy, trong xác

thịt con người, giống như Ngài đã làm khi Ngài ở trong xác thịt con người tại—tại cây sồi của Áp-ra-ham. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài đã hứa Ngài sẽ làm điều đó. Bây giờ cứ cầu nguyện, bất cứ ai có nhu cầu. Và tôi—tôi...

204 Như tôi đã nói, một món quà không phải là điều gì đó giống như anh em lấy một con dao, và nếu anh em muốn cắt đứt *cái này* với nó, anh em có thể cắt nó, hay anh em cắt *cái này*, anh em có thể cắt nó, hay bất cứ cái gì anh em muốn. Đó không phải là một sự ban cho của Đức Chúa Trời. Thấy không? Không.

205 Một sự ban cho của Đức Chúa Trời là cách nào đó anh em có thể thoát khỏi con đường của chính mình. Và những sự ban cho và những sự kêu gọi là sự định trước của Đức Chúa Trời. “Các sự ban cho và sự kêu gọi thậm chí chẳng hề thay đổi.” Anh em được sinh ra với nó. Một thay đổi nhỏ về tốc độ mà anh em phải thực hiện, nhưng anh em không thể nhả ga. Thấy không? Đức Chúa Trời phải vận hành nó. Anh em cần phải tránh đường.

206 Đức tin của anh em có thể vận hành nó, không phải của tôi; của anh em. Của tôi chỉ lấy nó ra khỏi con đường. Anh chị em hãy tin hết lòng rằng Chúa Jêsus Christ đang sống ngày hôm nay.

207 Đừng dựa vào sự hiểu biết của chính mình, anh em nói, “Ồ, bây giờ nhìn xem, tôi—tôi đang ở trong tình trạng nghiêm túc, thưa anh. Anh không biết tôi. Tôi đã ngồi trong xe lăn này. Tôi đã...”

208 Tôi không quan tâm bạn đã là gì, và xem thử Đức Chúa Trời sẽ không giáng xuống và làm chính xác như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên trái đất trong một thân thể vật lý không. Ngài sẽ làm điều đó trong thân thể anh em, trong thân thể tôi, với nhau như một chi thể tin vào Ngài. Ngài sẽ làm điều đó bởi vì Ngài đã hứa Ngài sẽ làm điều đó.

209 Bây giờ, đừng dựa vào những gì người nào đó nói, “Ồ, đó là—đó là thần giao cách cảm,” mà họ gọi Nó. Chúa Jêsus phán giống như vậy. Họ nói Ngài là một thầy bói, “một con quỷ.” Nhưng Ngài là Con Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài đã làm theo Lời đã hứa của Đức Chúa Trời.

210 Bây giờ, như tôi đã nói, chỗ của—của chúng ta, chúng ta không phải có điều đó, để đến và đặt tay trên dân sự. Chúng ta đã đặt tay trên họ tối hôm qua. Nhưng điều duy nhất anh em phải có là đức tin, và rồi nhận ra. Bởi đức tin anh em chấp nhận nó, bởi đức tin. Không—không bởi bất cứ điều gì mà...

Đừng nói, “Ồ, bây giờ làm thế nào nó có thể được thực hiện?”

211 Nếu tôi có thể nói cho anh em biết nó đã được thực hiện như thế nào, thì nó sẽ không còn là đức tin nữa. Tôi không biết nó được thực hiện như thế nào. Tôi không biết, nhưng tôi tin điều đó. Tôi—tôi không biết làm thế nào—làm thế nào Đức Chúa Trời cứu một tội nhân, nhưng Ngài làm điều đó. Tôi không biết Đức Chúa Trời làm bất cứ điều gì trong những điều này, nhưng tôi chấp nhận nó. Ngài, Ngài làm điều đó, và đó là cách. Bởi vì, tôi không thể giải thích nó. Bây giờ, ồ, tôi...Sẽ không bao giờ được giải thích. Không ai có thể. Bởi vì, nếu anh em làm vậy, thì đó không còn là đức tin nữa.

212 Tôi không thấy làm thế nào Đức Chúa Trời và Đấng Christ có thể là cùng một Thân vị, nhưng Họ đã là. Kinh Thánh đã nói.Ồ, anh em không thể giải thích điều đó, nhưng, Chúng đã có. “Cha Ta ở trong Ta. Không phải Ta làm các công việc; đó là Cha Ta ở trong Ta. Nếu Ta không làm công việc của Ngài, thì điều đó cho thấy Ta không thuộc về Ngài. Nhưng nếu Ta làm công việc của Ngài, thì Ngài làm chứng chính Ngài rằng Ta thuộc về Ngài.”

213Ồ, nó cũng giống như vậy bây giờ, hoàn toàn giống như vậy. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, nếu anh em tin.

214Bây giờ, có một người đàn ông đang ngồi ngay ở đây trước tôi, anh ấy có mái tóc đen. Có một chiếc đồng hồ đeo tay trên cánh tay của anh ấy; một bộ đồ tối màu. Anh ấy đang đeo kính. Nếu anh em có thể nhìn ngay ở đây, anh em thấy anh ấy, anh ấy đang ngồi nhắm mắt, cầu nguyện. Tôi không biết người đàn ông đó. Cha trên Trời biết tôi không biết anh. Nhưng tôi sẽ chỉ nhìn anh ấy trong một phút, bởi vì anh ấy trông có vẻ rất chân thành, đang ngồi ở đó. Kể từ khi tôi đề cập, người đàn ông chỉ nhắm mắt lại và bắt đầu cầu nguyện. Người đàn ông đó là một người lạ đối với tôi, đó là, với bàn tay của tôi. Tôi không biết anh

ấy. Đức Chúa Trời biết người đó, và Ngài có thể bày tỏ cho tôi. Nếu lời hứa đó đúng trong Kinh Thánh, Ngài có thể bày tỏ cho tôi những gì người đàn ông nhắm mắt lại, và những gì ông đang cầu nguyện. Anh chị em có tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

215 Ông tin điều đó không, thưa ông? Nếu ông mở mắt ra, ông đang ngồi ngay ở đây, hãy nhìn ngay ở đây. Anh chị em tin điều đó không? Được rồi. Bây giờ, anh chị em biết tôi không biết anh chị em. Chúng ta là những người xa lạ với nhau. Nhưng Đức Chúa Trời biết anh chị em. Bây giờ anh ấy bắt đầu khóc, khóc. Bởi vì, tôi có thể nói với anh ấy bây giờ rằng Đức Chúa Trời sẽ đáp lời cầu xin của anh ấy, đấy, bởi vì đó là những gì đập vào anh ấy ngay lúc đó, Ánh sáng đó, từ bóng tối, đã thay đổi thành Ánh sáng. Thấy không?

216 Bây giờ, người ấy, anh ấy đang cầu nguyện cho người nào khác, và đó là cậu bé này đang ngồi đây bên cạnh anh ấy. Đó là con trai của anh. Đúng vậy. Bây giờ, cậu bé đó đang bị—bị rối loạn dạ dày, và cũng có điều gì đó không ổn với đường ruột của cậu bé. Đúng vậy. Đúng vậy.

217 Họ không đến từ đây. Anh không đến từ Arizona. Anh đến từ California. Đúng thế. Và anh là một mục sư truyền đạo, và sự thông công của anh là với Hội Phúc Âm Ngũ Tuần. Đúng vậy. Mục sư McKeig là tên của ông, hay, Mục sư Keig, đúng vậy. Điều đó có đúng không? Hãy vẫy tay như thế này. Bây giờ cậu bé của anh sẽ khỏe mạnh. Thấy không? Đức tin của anh!

218 Bây giờ điều gì? Bây giờ có một người đàn ông giơ tay lên, anh ấy không biết tôi, tôi không biết anh ấy. Nhưng đó là gì? Anh ấy đã chạm vào Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Bây giờ, hãy xem, anh ấy không thể dựa vào sự hiểu biết của chính mình. Bây giờ anh ta phải làm gì, anh ta làm gì bây giờ? Anh ấy phải tin rằng những gì đã được nói với anh ấy, là sự thật, vì anh ấy biết anh ấy không biết tôi. Đúng vậy.

219 Ở đây, đây là một người nữ đang ngồi ngay trước mặt tôi, cô ấy cũng đang cúi đầu. Cô ấy đang bị ung thư. Cô ấy cũng đến từ California. Tôi hy vọng cô ấy không bỏ lỡ điều này. Cô Adams. Đó

là tên của cô ấy. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy cô ấy trong đời. Vâng, điều đó đúng.

220 Có một phụ nữ đang ngồi ngay phía sau *đây*. Tôi không thể chỉ đặt...chỉ hướng vào chị ấy, nhưng tôi thấy Ánh Sáng đang lơ lửng trên chị ấy. Chị ấy đang gặp rắc rối sâu sắc. Chị ấy bị đau cổ, vì một điều. Và một điều khác, chị ấy—chị ấy có một—một rắc rối thuộc linh, sự lo lắng mà chị ấy đang lo lắng. Và chị có một rắc rối trong gia đình; con gái chị vừa chạy trốn. Đúng vậy. Điều đó đúng, phải không? Chị ấy gơ tay lên. Bà Miller. Đúng thế. Chị tin không? Đức Chúa Trời sẽ cho chị ấy trở về, chữa lành thân thể của chị. Vậy thì, tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy trong đời. Chị ấy là một, hoàn toàn, một người hoàn toàn xa lạ.

221 Đây là một quý bà đang ngồi *đây*, thừa cử tọa. Chị ấy—chị ấy không đến từ *đây*, chị ấy cũng đến từ California. Chị ấy bị ung thư, và ung thư ở trên vú của chị. Chị ấy đã được giải phẫu một bên ngực, và nó đã đi đến bên kia. Đúng thế. Cô Calvin. Đúng thế. Cô tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho cô khỏe mạnh không? Cô tin điều đó. Tôi là người lạ đối với cô, thưa cô. Tôi không biết cô. Đúng vậy. Thấy không? Cô ấy bị ung thư.

Để chị có thể biết rằng Đức Chúa Trời hiện diện!

222 Có một bà đang ngồi ngay bên cạnh. Tên bà ấy là Bà Harris. Bà ấy hoàn toàn xa lạ với tôi. Nhưng khi Thánh Linh giáng vào người đàn bà này, bà cũng đồng cảm với bà. Và bà ấy đến từ California. Đúng vậy. Và bà mắc bệnh với vai của mình. Đúng vậy. Bà tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bà. Nếu điều đó đúng, hãy gơ tay lên để mọi người có thể thấy; người hoàn toàn xa lạ.

223 Chớ nương dựa vào sự hiểu biết của chính mình. Điều gì có thể làm điều đó? Bạn không thể giải thích điều đó. Đó là một nghịch lý. Nó vượt ra ngoài sự giải thích. Hãy hỏi những người đó; tôi chưa bao giờ nhìn thấy họ trong đời, chưa bao giờ biết gì về họ. Nó có thể cứ tiếp tục qua buổi nhóm.

224 Nhưng, bây giờ hãy nhìn xem, chớ nương dựa vào sự hiểu biết của chính mình. Nhưng nương theo những gì Ngài đã hứa, rằng Ngài sẽ làm điều đó; nếu đó không phải là cùng một Thánh

Linh đang ngự trong xác thịt con người, mà biết rằng Sa-ra đã cười trong trại, phía sau Người. Đúng thế không? Và Ngài đã hứa, ngay trước khi thế gian bị hủy diệt bằng lửa, khi Con Người bày tỏ chính Ngài lần nữa trong cách giống như vậy, như—Con Người (tiên tri) sẽ bày tỏ chính Ngài trong xác thịt con người giống như Ngài ở đây với chúng ta tối nay, như Ngài đã làm lúc đó. Bây giờ chúng ta đang sống trong thời đại nào? Chỉ gần giờ hủy diệt.

225 Thưa các bạn, đừng đứng ở đây nữa, như một tội nhân. Hãy tin nhận Chúa Jêsus Christ trong khi các bạn ở trong sự Hiện diện của Ngài. Bây giờ, tôi biết, thường thường các mục sư cầu xin và kể những câu chuyện, về người mẹ đã chết và tiếp tục như thế. Điều đó ổn thôi. Nhưng chúng ta không đến trên cơ sở mẹ chúng ta đã chết. Mẹ tôi cũng đã chết; cha tôi, cũng vậy. Nhưng chúng ta đến trên—...một cách thông minh, chấp nhận dựa trên nền tảng của Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài trong Chúa Jêsus Christ, để cất đi tội lỗi của thế gian. Chúng ta đến và tin vào Sự Chuộc tội. Và trong khi Ngài đã chứng thực Lời Ngài...

226 Tôi không quan tâm bạn đã đi giáo hội gì, Giám Lý, Báp-tít, Công giáo, Trưởng Lão, hay không có giáo hội nào cả. Nếu bạn thừa nhận rằng bạn đã hiểu điều đó khác hẳn, và biết rằng bạn thực sự không bao giờ được sanh lại, nhưng bạn muốn có, và muốn chấp nhận nó bây giờ, lời hứa bây giờ. Bạn có thể không được đầy dẫy bây giờ, nhưng bạn sẽ được đầy dẫy khi...khi các buổi nhóm tiếp tục. Bạn muốn chấp nhận nó dựa trên những cơ sở đó, bạn sẽ đứng lên trên đôi chân của mình và để tôi chỉ dâng lời cầu nguyện cho các bạn ngay tại nơi các bạn đang đứng. Mọi người ở đây biết...

227 Đừng dựa vào chính mình, ồ, hãy nói, “Tôi đã nói tiếng lạ.” Bây giờ, điều đó không liên quan gì với nó. Tôi cũng tin vào việc nói tiếng lạ.

228 Nhưng tôi đã thấy những phù thủy, ma quỷ, và mọi thứ khác, nói tiếng lạ và thông giải nó. Đúng vậy. Hãy hỏi những nhà truyền giáo ở dưới đây, chúng ta có thể tìm thấy, Anh Creech, và anh biết điều đó đúng. Tôi đã thấy họ nói tiếng lạ, và uống máu từ sọ người, kêu gọi ma quỷ. Chắc chắn. Tôi đã thấy họ đặt

một cây bút chì xuống, và nó sẽ đứng lên và viết những thứ tiếng lạ, và thầy phù thủy, hay, thầy phù thủy đứng đó, thông giải nó.

²²⁹ Vì vậy việc nói tiếng lạ không phải là dấu hiệu bạn có Đức Thánh Linh. Nếu điều đó...Nếu anh em nói tiếng lạ và chối bỏ Lời này, thì có điều gì đó sai trật ở đâu đó. Đúng, ừ-m, đúng. Chớ nương dựa vào sự hiểu biết riêng của mình.

²³⁰ Người nào đó có thể, anh em nói, “Ồ, tôi đã hét lên điều đó.” Tôi cũng vậy. Nhưng đừng dựa vào điều đó.

²³¹ Tôi đã thấy tất cả các loại quyền lực ma quỷ la lớn và la hét. Tôi đã thấy những người Hồi giáo la hét và la hét cho đến khi, họ tự làm việc trong một nơi như vậy, họ có thể để những mảnh vụn chạy xuyên qua bàn tay của họ. Ở Ấn Độ, tôi đã thấy họ la hét và nhảy lên nhảy xuống, lấy những quả cầu nước, với những cái móc trong đó, và đẩy nó qua da của họ và bước đi trên than lửa nóng, đúng, chối bỏ Chúa Jesus Christ.

²³² Đây, đừng dựa vào sự hiểu biết của chính mình, nhưng dựa trên Lời của Đức Chúa Trời. Nếu đời sống của bạn không đương đầu, với Kinh Thánh này, để tin mọi Lời ở trong đó; và anh em muốn tin điều đó, và muốn Đức Chúa Trời làm việc theo ý muốn của Ngài qua anh em, bởi vì anh em có thể là một phần của Đức Chúa Trời, anh em sẽ đứng và nói, “Tôi sẽ chấp nhận nó ngay bây giờ, thưa anh.” Cảm ơn các bạn. Cảm ơn các bạn. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị. Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tuyệt vời. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Cầu xin Đức Chúa Trời ban cho anh chị em, tất cả những điều này chân thành. Anh chị em nói...Cứ—cứ đứng, cứ...

²³³ Anh em nói, “Tôi là một thành viên giáo hội, Anh Branham à, nhưng thật sự...Tôi là một tín đồ Ngũ Tuần. Nhưng khi thực sự mà nói thật sự, ‘Tôi có thể tin tất cả Lời đó là Lễ thật,’ tôi thật không thể làm điều đó, nhưng tôi—tôi muốn làm điều đó. Anh giúp tôi, anh cầu nguyện cho tôi. Tôi muốn đứng lên và nói, ‘Tôi—tôi...’” Anh em nói, “Ồ, nhìn kìa, đang ngồi đây, hay là tôi đã làm chứng trong hội thánh này, rằng tôi đã như vậy.” Nhưng anh em biết, tận trong lòng mình, anh em không như vậy. Đức Chúa Trời cũng biết anh em cũng không, đây, vậy tại sao không

chỉ đứng lên? Chờ nương cậy vào sự hiểu biết của chính mình, nhưng nương cậy vào Lời Ngài.

²³⁴ Mời bạn sẽ đứng, một số người nữa? Còn ai khác muốn đứng không? Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. “Lạy Chúa, xin giúp con.” Xin Chúa ban phước cho tất cả các bạn. Tốt đấy. Cứ tiếp tục đứng.

²³⁵ Nói, “Điều đó có ích gì cho tôi không?” Hãy đứng lên một lần, xem thử nó có đúng không. Thực sự có ý đó, “Tôi muốn, Anh Branham, tôi muốn được đúng đắn. Tôi muốn đúng đắn.”

²³⁶ Bây giờ, tôi không nói hãy rời khỏi hội thánh của anh em. Không, thưa quý vị. Hãy ở lại ngay tại đó nơi anh em đang ở, thật sự là một người đầy đầy Đức Thánh Linh thật trong hội thánh đó. Anh em nói, “Ồ, tôi không biết mục sư của tôi sẽ nói gì.” Ông ấy sẽ quý trọng bạn nếu bạn như vậy, nếu ông ấy là người của Đức Chúa Trời. Đúng vậy.

²³⁷ “Hãy để ánh sáng của các người chiếu sáng trước mặt người ta như vậy để họ có thể thấy những việc lành của các người và ngợi khen Cha của họ.”

²³⁸ Xin Chúa ban phước cho anh chị em.Ồ, xin Chúa ban phước cho cả hai, anh, anh em, chị em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em, mỗi người. Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh chị em ở dưới đây.

²³⁹ Bây giờ anh em đã đứng lên, nếu anh em cảm thấy tốt hơn sau khi đứng lên, cứ giơ tay lên để nói với người khác rằng bạn cảm thấy tốt hơn về điều đó sau khi bạn đứng lên. Thấy đó, mọi bàn tay. Chắc chắn, các bạn thấy. Thấy đó, anh em chân thành. Anh em đang đứng lên, nói, “Tôi sẽ là một nhân chứng.”

²⁴⁰ “Kẻ nào sẽ ủng hộ Ta ở đây, Ta sẽ ủng hộ người Ở đó. Kẻ nào hổ thẹn về Ta ở đây trước những người này, Ta sẽ hổ thẹn về người trước mặt Cha Ta và các Thiên sứ thánh.” Đừng hổ thẹn về Ngài. Đừng dựa vào lý lẽ của riêng bạn. Hãy nương dựa vào Lời Đức Chúa Trời. “Kẻ nào xưng Ta trước mặt thiên hạ, Ta sẽ xưng kẻ ấy trước mặt Cha Ta và các Thiên sứ thánh.”

²⁴¹ Sẽ có một số người nữa, ngay trước khi chúng ta cầu nguyện chứ? Thế thì chúng ta hãy cúi đầu. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Chắc chắn. Xin Chúa ban phước cho anh, người anh em. Chắc chắn vậy. Sẽ có một người khác, ngay trong khi chúng ta cúi đầu chứ? Xin Chúa ban phước cho anh, chị. Bây giờ, đúng vậy, anh chị em vẫn đang đứng. Chúng ta sẽ đợi một lát, chỉ một lát. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Xin Chúa ban phước cho chị. Nói, “Có ý nghĩa gì khi nói, ‘Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em?’” Đó là sự tuyên bố những ơn phước của tôi cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

²⁴² Một số người trong các bạn đang đứng xung quanh bức tường, nơi mà các bạn không có chỗ để ngồi, các bạn sẽ chỉ giơ tay lên, nói, “Tôi, lạy Chúa, chính là tôi”? Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Xin Chúa ban phước cho anh, và chị; và chị, chị ơi; và anh, anh em của tôi; và chị, chị tôi.

²⁴³ Ô, Đức Thánh Linh đang vận hành thật êm dịu trên cử tọa. Anh chị em có thể cảm thấy Điều đó không? Xin Chúa ban phước cho anh, chàng trai trẻ trên bục giảng này. Xin Chúa ban phước cho anh em, ở trên góc kia. Xin Chúa ban phước cho anh, anh bạn trẻ. Vâng.

²⁴⁴ Ôi Thánh Linh, xin vận hành tươi mới trong lòng chúng con bây giờ. Xin tỏ cho chúng con thấy những điều sai trái của chúng con, Chúa ôi. Chúng con không...Chúng con sẽ không dựa vào sự hiểu biết của chính mình, lý luận của riêng chúng con. Nhưng chúng con nương dựa trên Ngài, bởi vì chúng con biết rằng chúng con đang đứng trong lời hứa Thiêng liêng của Ngài, được chứng thực của ngày hôm nay. Ngài đã bày tỏ chính Ngài vượt ra ngoài giới hạn bất kỳ, vượt ra ngoài bất kỳ lý lẽ nào. Chúng ta không thể lý luận và giải thích nó. Nhưng Ngài đã đến ngay giữa chúng con bây giờ, và tỏ cho chúng con biết rằng Ngài đang ở đây, và những người nam và người nữ đang tin điều đó và chấp nhận nó.

²⁴⁵ Đức Chúa Trời ôi, xin đem mỗi người trong họ vào lòng Ngài, và giấu họ trong Văng Đá Muôn Đời cho đến khi lửa qua đi. Lạy Chúa, chúng con sắp bị thiêu hủy. Chúng con biết điều đó. Chúng con trở lại Sô-đôm. “Nhưng người công bình sẽ không bị hư mất

cùng với người có tội.” Ngài sẽ gọi con cái Ngài, Chúa ôi. Ngài đã phán với Lót, “Hãy ra khỏi nơi đó. Hãy ra khỏi.” Con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng mỗi người ở trong tình trạng đó tối nay, ở ngoài đó, không chắc họ đang đứng ở đâu...

²⁴⁶ Chúa ôi, họ sẽ không mạo hiểm đi xuống con đường một chiều, con đường sai trật. Họ sẽ không mạo hiểm vượt đèn đỏ, nếu họ có đầu óc tỉnh táo, bởi vì họ có thể bị giết. Thế thì làm sao một người có thể mạo hiểm về đích đến Đời đời của họ, chỉ giả định, phỏng đoán, mạo hiểm mà không có thẩm quyền thực sự để phiêu lưu, bởi vì họ thuộc về một giáo hội hay một giáo phái? Và thực sự họ không thể—họ không thể hiểu làm thế nào Lời Đức Chúa Trời có thể có ngày hôm nay như Nó đã có lúc đó, làm thế nào những lời hứa này có thể được bày tỏ, thời đại sứ đồ đã qua rồi. Xin giúp họ, Cha ôi. Con giao phó họ cho Ngài trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁴⁷ Cảm ơn anh, anh, chị em của tôi. Tôi rất vui được gọi các bạn là anh, chị em của tôi.

²⁴⁸ Hãy nhớ, Đức Chúa Trời sẽ bắt tôi trả lời cho mọi lời, vào Ngày Phán xét. Mọi điều mà tôi đã giảng tối nay, tôi phải trả lời cho điều đó. Tôi ý thức về điều đó. Và những gì tôi đã làm kể từ khi còn là một cậu bé, đã rao giảng Phúc âm này, và rồi bị ruồng bỏ?

²⁴⁹ Bây giờ bao nhiêu người trong số các bạn bị đau ốm và bệnh tật, ở đây tối nay, và các bạn muốn được cầu nguyện cho? Hãy giơ tay lên. Bây giờ các bạn sẽ chỉ làm một điều nữa cho tôi chứ? Hãy đặt tay lên nhau. Hãy đặt tay lên nhau. Mọi người cúi đầu bây giờ, và giống như anh em đã ở trong nhà thờ, trên bục giảng ở đây.

²⁵⁰ Lạy Chúa kính yêu, trong Danh Chúa Jêsus Christ, và sự Hiện diện của Ngài, một sự Hiện diện được chứng thực! Chính Lời đã được rao giảng đã được xác nhận rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Hãy để Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời lan tỏa qua đám đông này ngay bây giờ. Nhiều người trong họ đã đến và tin nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của họ, nhiều người sa ngã đã tin nhận Ngài và trở lại. Ôi Chúa, con cầu nguyện rằng trong Danh Chúa Jêsus Christ, để Ngài sẽ chữa lành

mọi người. Ngài phán, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này; nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Chúa đã hứa điều đó, Chúa ôi, và những con cái tin đặt tay họ lên nhau.

²⁵¹ Hỡi Sa-tan, người bị đánh bại. Hãy ra khỏi những người này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Hãy để dân sự đi, vì có Nước Đức Chúa Trời, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁵² Tất cả những người tin rằng Chúa Jêsus Christ bây giờ là Đấng Chữa Lành của anh chị em, cũng như Đấng Cứu Rỗi của anh chị em, và anh chị em muốn tin nhận Ngài trên cùng lý do giống như vậy, hãy đứng trên chân mình, nói, “Bây giờ tôi tin nhận Chúa Jêsus là Đấng Chữa Lành của tôi, cũng như Đấng Cứu Rỗi của tôi.” Tuyệt vời! Ngợi khen Chúa! Cảm ơn Chúa! Bây giờ chúng ta hãy giơ tay lên và hát cho Ngài.

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
Ngợi khen Chiên Con vì tội nhân chịu hình;
Muôn dân, khá dâng Ngài sự vinh hiển,
Vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

²⁵³ Ồ, anh không cảm thấy tốt sao? Vẫy tay. Ồ, chao ôi! Chúng ta hãy hát lại bài đó.

Tôn vinh Chúa tôi, tôn vinh Chúa tôi,
Ngợi khen Chiên Con vì...(Hãy nhớ, “hôm qua,
ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay
đổi,” là Chiên Con đó.)
Muôn dân, khá dâng Ngài sự vinh hiển,
Vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

²⁵⁴ Anh chị em thích điều đó không? [Hội chúng la lên, “Ha-lê-lu-gia!”—Bt.] A-men. Chúng ta hãy đưa tay ra và bắt tay với ai đó. Đây là giờ giải lao của buổi nhóm, bắt đầu hội đồng. Nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh, người hành hương. Xin Chúa ban phước cho anh.” Thế là tốt rồi. Tốt lắm. Tuyệt vời! Bây giờ anh chị em có tin rằng chúng ta sẽ có một đại hội đồng sau điều này không? [“A-men.”] Chúng ta cảm ơn Đức Chúa Trời vì một buổi nhóm tuyệt vời, bây giờ chúng ta đang có một hội đồng lớn. Tất cả những ai tin điều đó, hãy nói, “A-men.” [“A-men.”]

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,

Ngài là Chiên Con...

Chúng ta hãy nhìn lên Ngài giờ này.

...Đời Sọ,

Ôi Cứu Chúa Thiêng liêng;

Xin nghe lời tôi khẩn xin,

Quảng mọi tội xa khỏi tôi,

Ồ, xin để tôi từ ngày này

Hoàn toàn thuộc Ngài!

Hồi tôi bước đi trong cuộc đời tối tăm hỗn độn,

Và đau buồn giằng búa quanh tôi,

Ngài là Đấng Dẫn Dắt tôi;

Cho ngày thay đêm tối nay,

Lau dòng lụy xưa ráo ngay,

Ồ, xin để tôi từ ngày này

Thuộc về Chúa hoài!

²⁵⁵ A-men! Hội chúng nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ha-lê-lu-gia!

Ồ, tôn vinh Ngài,

Bởi tội nhân chính Chiên Con chịu hình;

Muôn dân, khá dâng Ngài sự vinh hiển,

Vì Huyết Ngài đã gội trắng trong tội tình.

Thật tuyệt vời!

²⁵⁶ Được rồi, chúng ta sẽ cúi đầu bây giờ để được ban phước. Tôi không biết ai đã được chọn để làm điều đó. Anh Johnny Manadal, đến từ California, trong khi chúng ta cúi đầu xuống. Bây giờ đừng quên tối mai, đó là đêm khai mạc, đầu tiên. Tối mai, hội đồng sẽ diễn ra ngay tại đây, ngay tại hội trường này, lúc bảy giờ ba mươi.

²⁵⁷ Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Anh chị em đã vui hưởng sự Hiện diện của Đức Chúa Trời không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] A-men. Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu trong khi Anh Johnny cầu nguyện kết thúc.

65-0120 Chở Nương Cậy Nơi Sự Hiểu Biết Riêng Của Bạn
Quán Trọ Ramada
Phoenix, Arizona Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jésus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org